

Par Islāmu Latviski

Kurāns: Vienmēr Esošais Brīnums

**KĀ SAPRAST KURĀNA LITERĀRO IZAICINĀJUMU:
"RĀDIET ŠĀDU KĀ TAS"?**

**Islamtoday.net
Tulkojusi Marjam B.**

ASTES KAULS – DAĻA NO CILVĒKA, KURA NEKAD NEIZZŪD

**Adel bin Muhammed Zagdud
Tulkojis Džafars**

PIRKSTU NOSPIEDUMI KURĀNĀ

**Abdul Mālik ibn Ahmads Ar-Ramadānī
Tulkojis Salmāns Petrovs**

BIŠU NODARBES APRAKSTS UN TĀ FENOMENS KURĀNĀ

Tulkojis Salmāns Petrovs

DZELZS BRĪNUMS

**www.islamreligion.com
Tulkojis Džafars**

**BIZANTIEŠU UZVARA PĀR PERSIEŠIEM:
VISZEMĀKĀ VIETA VIRS ZEMES**

**www.islamreligion.com
Tulkojis Džafars**

**ZINĀTNIEKU KOMENTĀRI PAR DAŽIEM ZINĀTNISKIEM
BRĪNUMIEM KURĀNĀ**

**www.islamreligion.com
Tulkojis Džafars**

VAI MUHAMMEDS IR KURĀNA AUTORS?

**www.whyislam.ru
Tulkojis Džafars**

PRAVIETIS MUHAMMEDS BĪBELĒ

**Džamals Badavi
Tulkojusi Maimuna**

PRAVIETIS MUHAMMEDS HINDUISMA RAKSTOS

**Džamals Badavi
Tulkojusi Inga**

**MUHAMMEDS HINDUISMA, BUDISMA
UN ZOROASTRISMA GRĀMATĀS**

**A. H. Vidrati, U. Alī
Tulkojis Džafars**

KO IR TEIKUŠI SLAVĒNI NEMUSLIMI PAR MUHAMMEDU?

Islāma Informācijas un Izglītības Institūts

Tulkojusi Laila Brencē

Pārbaudīja: islammuslim.lv

Sagatavoja: UMMA LV

Izdevējs: WWA II

Saūdu Arābija, 2011.

KĀ SAPRAST KURĀNA LITERĀRO IZAICINĀJUMU: "RĀDIET ŠĀDU KĀ TAS"?

Daudzi cilvēki pārprot Kurāna literāro izaicinājumu radīt kaut ko kā tas. Daudzi pieņem, ka tas vienkārši nozīmē uzrakstīt kaut ko tik pat „labu” kā Kurāns.

Šī iemesla dēļ skeptiķi pamatoti norāda, ka literārā vērtējuma spriedumi ir ļoti subjektīvi. Ja kāds apgalvo, ka viņš uzskata, ka kāds noteikts prozas vai dzejas darbs ir labāks nekā Kurāns, kurš gan var to apstrīdēt? Vai tad tas tiešām nav personiskā sprieduma un gaumes jautājums? Kurš gan būs tiesnesis?

Tomēr Kurāna izaicinājums nav vienkārši uzrakstīt kaut ko vienādā literārā vērtībā, bet drīzāk radīt kaut ko tādu kā Kurāns.

To mēs redzam visās izaicinājuma ājās Kurānā:

Dievs saka:

„Saki (Muhammed): Ja savāktos cilvēki un džini lai radītu **šādu kā šis Kurānu**, neizdosies viņiem radīt kaut ko kā to. Pat, ja viņi palīdzēs viens otram.” (Sūra al-Isrā: 88)

Dievs saka:

„Vai viņi saka: „Viņš to izveidoja.” Saki: „Tad izveidojiet desmit **sūras kā šādas** izveidotās. Un sauciet palīgā ko vien spējat, izņemot Dievu, ja jūs esat patiesi.

Ja viņi tev neatbild, tad zini, ka tas (Kurāns) ir leļupstūfīts ar Dieva zināšanām. Nav nekā pielūgsmes un paklausības cienīga kā Viņš. Tad vai būsiet muslimi?” (Sūra Hūd: 13-14)

Dievs saka:

„Vai viņi saka: „Viņš to izveidoja.” Saki: „Tad izveidojiet **sūru kā šādu**. Un sauciet palīgā ko vien spējat, izņemot Dievu, ja jūs esat patiesi.” (Sūra Jūnus: 38)

Dievs saka:

„Un ja jūs esat šaubās par to, ko Mēs nosūtījām Mūsu kalpam, tad atnesiet kādu **sūru kā šādu**, un pasauciet savus lieciniekus (palīgus), tik ne Dievu, ja jūs esat patiesi!

Bet, ja jūs to neizdarīsiet – un jūs to nekad neizdarīsiet! – tad sargieties no Uguns, kura sagatavota neticīgajiem, par kuras malku būs cilvēki un akmeņi!” (Sūra al-Bakara: 23-24)

Tāpēc tas nav vienkārši kvalitātes jautājums – tam nebūtu pat jābūt vienādā vērtībā. Svarīga ir tikai līdzība. Izaicinājums ir sasniegt Kurāna literārā skaistuma, cēluma un grandiozitātes ziņā līdzīgu darbu, tajā pašā laikā arī atdarinot Kurāna īpašajā stilā.

Ir iespējams mākslīgi imitēt Kurāna stilu un daudzi cilvēki ir veiksmīgi to darījuši, bet visi šie mēģinājumi, sākot no Museilima laika līdz pat mūsdienām, ir izrādījušies

mulķīgi un absurdi, un nereti ir izsaukuši smieklus un izsmieklus. Tāds ir vienprātīgs visu to cilvēku vērtējums, kas jebkad ir dzirdējuši vai lasījuši šos mēģinājumus.

[Islammuslim piezīme: Museilima Melis bija viltuspravietis, kurš savā apgabalā pasludināja sevi par pravieti līdzās Muhammedam dēvējot sevi par "Museilima, Allāha pravietis". Muhammeds viņu nodēvēja par "Museilima Melis". Museilima Melis savā ciltī, kura virspusēji bija pieņēmusi Islāmu, atcēla lūgšanas, atļāva apreibinošos līdzekļus un ārpuslaulības attiecības. Savā dzejā sludināja savu cilti. Daļa viņa cilts viņam sekoja nacionālu iemeslu dēļ, vienlaikus atzīstot, ka viņš nav nekāds pravietis. Kad uz viņa pārvaldīto Jamāmas reģionu (Arābijas pussalas centrs) ieradās musulmu armija, Museilimai nācās atvadīties no galvas.]

Līdzīgi personai, kas raksta arābiski, ir iespējams radīt izcila līmeņa literāro darbu, un visaizkustinošākajā prozā vai dzejā izteikt viscēlākās domas un jūtas, bet neviens nekad to nav darījis, lietojot Kurāna īpašo stilu.

Cik nenotverams ir izrādījies šis stils! Kurāns nav rakstīts ne arābu valodas prozā, ne atzīts kā arābu valodas dzeja. Kurāns nav sarakstīts kā prozas un dzejas apvienojums, tas nav rakstīts nevienā no šiem izteiksmes veidiem. Tas ir unikāls. Tai pat laikā Kurāns ir iekšēji konsekvents, saglabājot savu unikālo stilu.

Tikai Kurānā ir sasniegts literārās izcilības augstākais līmenis, pat līdz tādām līmenim, ka tas noved cilvēkus līdz sajūsmam un asarām, kamēr vienlaikus tiek saglabāts unikālais stils.

Šis tad arī ir stingrākais pārbaudījums: uzrakstīt kaut ko tādā pašā stilā kā Kurāns un tai pat laikā radīt kaut ko, kas būtu līdzīgs kvalitātē un grandiozitātē.

Tomēr var argumentēt, ka rezultātu vērtējums vēl aizvien ir pamatots katra indivīda subjektīvajā literārajā gaumē. Tam var piekrist. Tomēr otra izaicinājuma daļa nosaka „pienest” lieciniekus, kas apliecinātu šo novērtējumu kvalitāti, ne tikai subjektīvi apgalvojot, ka ir radīts līdzīgas kvalitātes darbs.

Vēstures gaitā cilvēki ir mēģinājuši rakstīt Kurāna stilā. Rezultāti vienmēr izrādījušies tik mulķīgi, ka neviens nav riskējis teikt, ka domā, šīs pūles būtu vienādas ar Kurānu literārajā vērtējumā. Iemesls, kādēļ neviens neuzdrošinās to darīt, nav bailes no atriebības, kā daži skeptiķi to ir teikuši, bet drīzāk bailes izskatīties kā pilnīgam idiotam.

Viens no agrīnajiem piemēriem ir:

Al-fīl.

Māl-fīl?

Va mā adrāka māl-fīl?

Lahu zanabun radhīl va khurtūmun tavīl.

Tulkojumā:

Zilonis.

Kas ir Zilonis?

Un kas liks tev zināt, kas ir zilonis?

Viņam ir izdēdējusi aste un garš snuķis.

Mēs varam piekrist, ka šis piemērs ir veiksmīgs Kurāna virspusējā stila atdarinājums. Skaidri redzams, ka tas ir veidots pēc Sūru al-Kāria un al-Hakka sākuma pantiem. Tomēr ar tādu piedāvājumu bagāžā, nav brīnums, ka cilvēki nelabprāt riskē ar savu reputāciju, lai apliecinātu šī piemēra literāro izcilību.

Mums būtu jāapstājas un jāpadomā: kādu citu literāro stilu mēs varam iedomāties, kurā būtu radīts nediskutējami izcils literārais darbs, bet tai pat laikā tas garantētu visnožēlojamāko neveiksmi ikvienam, kas mēģinātu tajā rakstīt.

Vispār tā nav slikta ideja rakstniekam censties pārspēt veiksmīgu stilu. Tomēr izaicinājumu - radīt kaut vienu nodaļu kāda ir Kurānā, kur īsāka nodaļa ir tikai trīs vidēja garuma panti - ir pierādījies neiespējami piepildīt.

Mums vajadzētu atcerēties, ka ne visi, kas runā arābu valodā, ir muslimi. Daudzi ir kristieši un jūdi. Ir arī ateisti. Viņi dzīvo visā pasaulē. Starp šiem arābiem - nemuslimiem ir izcili dzejnieki un prozas rakstnieki, kā arī nozīmīgi literārie kritiķi. Tomēr neviens no viņiem nav apgalvojis, ka viņi vai kāds cits būtu radījis literāro darbu, kas līdzinātos Kurānam gan stilā, gan kvalitātē.

Arābiski runājošajam tā ir acīmredzama lieta. Jebkurš arābs, kurš nolūkojas uz cilvēku mēģinājumiem rakstīt Kurāna stilā, parasti sāk smieties par šo mēģinājumu neveiklību vai banalitāti.

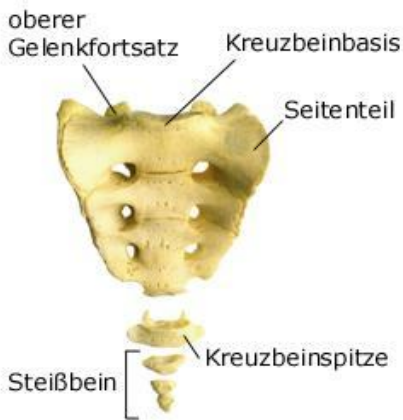
Arābiski nerunājošie to nevar pieredzēt tiešā veidā, tomēr viņi var pārlicināties, ka šādas nopietnas literārās pretenzijas nav bijušas.

Var piekrist, ka katrs literārais novērtējums ir subjektīvs. Tas radītu problēmu izaicinājumā, ja būtu tikai viens tiesnesis vai tiesnešu grupa, vai, ja būtu tendenciozs kritērijs kā „tiesneši var būt tikai Muslimu zinātnieki”.

Tomēr izaicinājumā nav nekādu ierobežojumu.

Vadošais starptautiskās arābu literārās kopienas un lielākās arābiski runājošās tautas daļas viedoklis ir, ka nekas tāds nav radīts, kas apmierinātu izaicinājumu. Tas ir objektīvs kritērijs.

Un Dievs zina labāk.

ASTES KAULS – DAĻA NO CILVĒKA, KURA NEKAD NEIZZŪD

Kurānā un mūsu pravieša Muhammada, lai viņam miers un Dieva svētība, hadīsos ir aprakstītas daudzas zinātniskas sensācijas un fakti par cilvēka ķermeni, dabu u.t.t., kuri, pateicoties mūsdienu zinātniski – pētnieciskajam darbam, tikai nesen tika atklāti un pierādīti. Nav šaubu, ir vēl daudz zinātnisku zīmju, kuras tiks atklātas pateicoties nākotnes tehnoloģijām. Visvarenais Allāhs ir teicis:

سُنِّيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَّلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Es parādīšu viņiem Savas zīmes pa visu plašo horizontu un viņos pašos, kamēr vien viņiem nekļūs skaidrs, ka tā ir patiesība. Vai nav gana, ka Kungs tavš ir Liecinieks katrai lietai? [41:53]

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

Un kas ir netaisnīgāks par to, kas izdomāja par Allāhu melus, vai sauca par meliem Viņa zīmes! Patiesi, netaisnīgie nebūs veiksmīgi. [6:21]

Dārgie lasītāji, šajā ziņojumā jūs atradīsiet argumentus un jaunus pierādījumus tam, ka Muhammads ir Dieva sūtnis, un cilvēkiem vajadzētu nevis ignorēt viņa zīmes, bet gan sekot viņam.

Ilustrācija: 1 *Steißbein* – astes kauls

Astes kauls – mugurkaula pēdējais kauls, daļa no cilvēka, kura nekad neizzūd. Atšķirībā no visiem citiem kauliem, tas nesadalās zemē.

Daudzos mūsu pravieša Muhameda, lai viņam miers un Dieva svētība, svētajos hadīsos ir teikts, ka astes kauls ir cilvēka sākums. Un Augšāmcelšanās dienā cilvēks tiks atjaunots no astes kaula.

Svētie hadīsi vēsta:

1) Abu Hureira stāstīja, ka pravietis, lai viņam miers un Dieva svētība, ir teicis: "Viss, izņemot astes kaulu, no Ādama bērniem sadalīsies zemē. No viņa viņš bija radīts un no viņa viņš tiks augšāmcelts." [Muslim (7604) u.c.]

2) Abu Hureira stāstīja, ka pravietis, lai viņam miers un Dieva svētība, ir teicis: „Ir cilvēkos viens kauls, kurš zemē nekad nesadalās. Lielajā Tiesas dienā no šā kaula cilvēks tiks atjaunots. Viņi jautāja pravietim: „Kurš ir tas kauls?” Viņš atbildēja: „Astes kauls.”[Muslim (7605) u.c.]

Šajos hadīsos ir vienādas nozīmes izteicieni un fakti:

- Cilvēks tiks radīts no astes kaula
- Astes kauls nesadalās zemē
- Lielajā Tiesas dienā no šā kaula tiks augšāmcelts katrs cilvēks

Tālāk seko zinātniski fakti, kuri apstiprina šos izteicienus.

Zinātnisks fakts

1. Embrionālās attīstības fāzes

Pēc spermatozoīda un olšūnas saplūšanas sākas dīgļa attīstība. Apaugļotā olšūna sāk dalīties: No vienas šūnas rodas divas, no tām, savukārt, četras u.t.t. Šūnu dalīšanās un attīstība turpinās līdz izveidojas „embrionālais disks”, kurš sastāv no diviem slāņiem:

1) Ārējais epiblasts:

Tajā atrodas citotrofoblasts, kurš nostiprina dīgļi pie dzemdes sienīgas tā, lai no mātes asinīm un dzemdes sienīgas, tas saņemtu visas nepieciešamās barojošās vielas.

2) Iekšējais hipoblasts:

No kura, pēc Allāha, Visvarenā Dieva gribas veidojas auglis. Jau pēc 15 dienām embrija apakšējā galā būs iespējams izšķirt tā saucamo „primitīvo līniju”. Šīs līnijas beigās atrodas pirmais mazais mezgls, tā saucamais „primitīvais mezgls”.

Tā daļa, uz kuras izveidojas „primitīvā līnija” ir „embrionālā diska” mugura. Tālāk tiek aprakstīts, kā no „primitīvās līnijas un „primitīva mezgla” veidojas visi orgāni un audi:

- Ektoderma: izveido ādu un centrālo nervu sistēmu

- Mezoderma: izveido mīkstos audus gremošanas traktā, sirdi, asinsriti, kaulus, urīn- un dzimumsistēmu, zemādu, limfmezglus, liesu.

- Endoderma: izveido gļotādu gremošanas sistēmā, elpošanas sistēmu, orgānus, kuri attiecas uz gremošanas traktu, urīnpūsli, vairogdziedzeri un dzirdes kanālu.

Pēc tam „primitīvā līnija” un „primitīvais mezgls” sniedzas līdz pēdējam mugurkaula skriemeļim, kur no tiem veidojas astes kauls.

Slēdziens: astes kauls ietver „primitīvo līniju” un „primitīvo mezglu”, kuri spēj augt un izveidot 3 slāņus, no kuriem izveidojas dīgļis (auglis): ektoderma, mezoderma un endoderma.

Pierādot „primitīvās līnijas” nozīmīgumu dīgļa attīstībā, britu komiteja WARNEK (kompetenta apaugļošanas un cilvēka ģenētikas jomā) aizliedz ārstiem un pētniekiem veikt eksperimentus ar mākslīgi apaugļotiem dīgļiem, kuros ir izveidojusies „primitīva līnija”.

2. Augļa kroplums kā pierādījums tam, ka astes kauls satur mātes šūnas.

Pēc tam, kad no „primitīvās līnijas” un „primitīvā mezgla”, kuri atrodas astes kaula pēdējā skriemeļī, ir radies un izveidojies auglis, „primitīvā līnija” un „primitīvais mezgls” saglabā tiem raksturīgās pamatiezīmes. Ja tie sāktu mutēt, tad vienlaicīgi līdz ar augli, veidotos audzējs (teratoma) – bojāts auglis ar dažiem, pilnībā izveidotiem orgāniem (zobiem, matiem, utt., tāpat, piemēram, rokas un kājas ar pirkstiem). Šādos gadījumos ķirurgs, veicot audzēja uzšķēršanu, atklāj pilnībā izveidojušos orgānus (ir bildes, kuras šeit netika publicētas). Tātad, ir zināms, ka astes kauls patiešām satur mātes šūnas.

3. Hansa Spemana eksperimenti.

Pētnieki atklāja, ka šūnu formēšanās un augļa izveidošanās sākas no „primitīvās līnijas” un „primitīvā mezgla”. Līdz brīdim, kad izveidojas šīs daļas, šūnu rašanās un dalīšanās nav iespējama. Vācu zinātnieks Hans Spemans ir viens no vispazīstamākajiem pētniekiem, kurš to pierādīja.

Pēc eksperimentiem ar „primitīvo līniju” un „primitīvo mezglu” viņš atklāja, ka tie organizē augļa attīstību un tāpēc nosauca tos par «The primary organizer», kas nozīmē „primārais veidotājs” jeb „organizators”.

Viņš uzsāka eksperimentus ar abiniekiem. Vienā no eksperimentiem viņš implantēja viena augļa „primāro veidotāju” cita, tā paša vecuma (pirmajā embrionālajā fāzē, trešajā vai ceturtajā nedēļā), augļa epiblastā.

Tā rezultātā, no implantētā „primārā veidotāja” radās otrs embrijs. Pārstādītā orgāna ietekmes rezultātā uz „jaunās vides” apkārtējām šūnām pirmā augļa ķermenī radās otrs auglis.

74

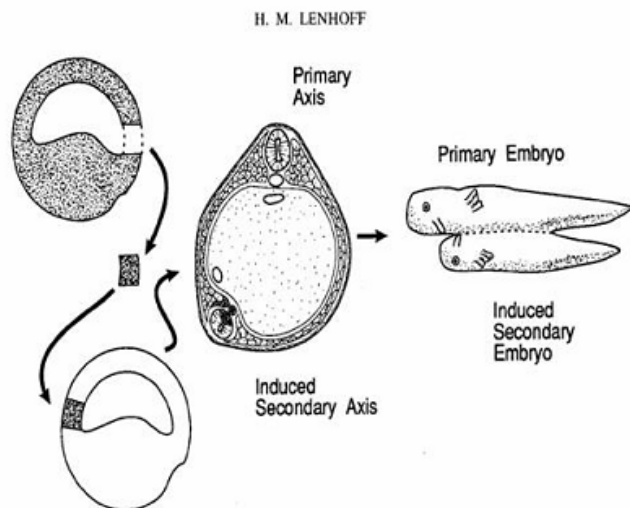

Figure 2. Mangold-Spemann transplantation experiment. Mangold removed the dorsal lip of the blastopore from a donor amphibian embryo (stippled), grafted it to the flank of a host embryo, and thereby induced a secondary axis of polarity in the host that eventually developed into a secondary embryo.

Ilustrācija 2:

Otrā embrija rašanās shēma pēc „primārā veidotāja” implantēšanas. Avoti: Keith L.Moor. The Developing Human.

4. Astes kaula šūnas nevar sairt un bojāties.

1931. gadā Spemans sasmalcināja „primāro veidotāju” un pārstādīja to no jauna, taču sasmalcināšana eksperimentu neietekmēja un otrs embrijs izveidojās. 1933. gadā Spemans kopā ar citiem pētniekiem atkārtoja šo pašu eksperimentu, tikai šoreiz „primārais veidotājs” pirms sasmalcināšanas tika izvērtis. Neskatoties uz to, arī šoreiz radās otrs embrijs. Eksperiments pierādīja, ka šie apstākļi šūnu veidošanos neietekmēja.

1935. gadā Spemans par „primārā veidotāja” atklāšanu saņēma Nobela prēmiju.

2003. gada Ramadāna mēnesī doktors Otmans Al-Džailānī un šeikhs Abdul-Madžīd Az-Zindānī šeikha Az-Zindānī namā Sānā (Jemena) veica dažus eksperimentus ar astes kaulu. Astes kaula skriemeļi tika turēti virs gāzes liesmas 10 minūtes, līdz tie sadega (no sākuma kauli kvēloja sarkanā krāsā, pēc tam tie kļuva melni).

Pētnieki ievietoja sadedzinātos kaulu gabalus sterilās kolbās un nogādāja visslavenākajā analīžu laboratorijā Sānā (Al Olaki laboratorija). Doktors Sale Al-Olaki, Sānas universitātes histoloģiju un patoloģiju profesors, analizējot šo audu gabalus atklāja, ka sadedzināšana neietekmēja astes kaulaudu šūnas, t.i. tās pārcieta sadedzināšanu (sadega tikai taukaudi, kaulu smadzenes un muskuļaudi).

1935. g. Nobela prēmija medicīnā un fizioloģijā par embriogēneses „organizatora“ pētījumiem

Hans Spemanns, Vācija, Freiburgas universitāte, Braisgava, Vācija. Dzimis 1869. gadā, miris 1941. gadā.

Ilustrācija 3:
Spemana pētījumu novērtējums – Nobela prēmija

Brīnuma aspekti

1. Pravieša Muhameda teiktais par astes kaulu ir attiecināms uz pravieša veiktajiem zinātniskajiem brīnumiem, jo embrioloģija ir pierādījusi, ka visu cilvēka ķermeņa daļu un orgānu izcelsme rodama astes kaulā, embrioloģijas valodā – „primārajā veidotājā”.

“Primārais veidotājs” uzsāk šūnu vairošanos un audu diferenciāciju, kas, savukārt, veicina nervu sistēmas tās sākuma stadijā attīstību.

Pēc nāves, Augšāmcelšanās dienā cilvēks tiks atjaunots no šī kaula, precīzāk, no šī kaula šūnām, no kurām veidojas embrijs.

2. Atkārtota „primārā veidotāja” implantēšana, sasmalcināšana vai vārīšana neietekmēja gaidītos eksperimenta rezultātus – otrs embrijs izveidojās. Arī sadedzināšana astes kaula šūnas neiznīcināja. Šo eksperimentu rezultāti apstiprināja pravieša Muhammada teikto, ka astes kauls netrūd zemē un neizzūd pilnībā.

Bet Allāhs zina labāk

PIRKSTU NOSPIEDUMI KURĀNĀ

Visaugstākais Dievs teica:

Vai tad cilvēks domā, ka Mēs nesavāksim (salasīsim) viņa kaulus? [Savāksim,] protams, varēdami atjaunot pat viņa pirkstu galus. [Kurāns: 75:3-4]

Ibn Kuteiba savā darbā “Tavīl Muškil Al-Kurān” 346 lpp. saka: “Šāda ir Dieva atbilde viņiem, tāpēc, ka viņi padomāja, ka Dievs neatdzīvinās mirušos un ka Viņš nav spējīgs savākt vecus kaulus. Tad Dievs atbildēja: “[Savāksim,] protams!” Tas nozīmē, ka Dievs var atjaunot pat mazus kaulus, neskatoties uz to mazu izmēru, un salikt tos kopā tā, ka pat pirkstu gali būs savā vietā. Un Tas, kurš spēj izdarīt šo, jo vairāk ir spējīgs savākt lielus kaulus.”

Un Ibn Kojjims savā darbā “At-Tibjān fī Aksām Al-Kurān” 127 lpp. saka: “Pirkstu galu atjaunošana nozīmē atgriezt tos atpakaļ savā vietā pēc tam, kad, tiem esot zem zemes, laiks tos atdalīja.”

No Ibn Kuteibas un Ibn Kojjima vārdiem paliek skaidrs, ka cilvēka pirkstu galu atgriešana savā vietā, kuru minēja Dievs, nav mēģinājums argumentēt ar spēju izdarīt daļu par labu spējai izdarīt visu. Tas tāpēc, ka spēja radīt kaut kā daļu nenorāda uz spēju radīt to visu. Tieši otrādi, Kurānā minēts taisni pretējs argumentēšanas virziens.

Piemēram, Visaugstākā Dieva vārdos

Debesu un zemes radīšana gan ir kaut kas lielāks par cilvēku radīšanu, taču vairākums cilvēku nezina. [Kurāns: 40:57]

nozīme ir tāda, ka Tas, Kurš spēj radīt lielāku lietu, jo vairāk spēs radīt mazāku.

Taču mūsu gadījumā runa ir par to, ka Tas, Kurš spēj radīt sarežģītu un smalku lietu, jo vairāk spēj radīt arī visu pārējo. Tāpēc kļūst skaidrs, ka pirkstu galos jābūt kaut kam smalkam un brīnuma vērtam, lai spēja tos atjaunot norādītu uz spēju atjaunot visu ķermeni. Es minēju Ibn Kuteibas un Ibn Kojjima zīmes skaidrojumu tāpēc, ka viņu skaidrojums ir ļoti smalks. Un tas arī ir musulmu zinātnieku smalkums ar Dieva vadīšanu. Jo Islāma sekotājiem ir taisnība, ko tad teikt par zinātniekiem? Kurāns arī ir patiesība; un pagāja 14 gadsimti, kamēr biologi un anatomi atzina to, ka katram cilvēkam ir savi neatkārtojami pirkstu nospiedumi. Cilvēki sāka tos tik nopietni pielietot, ka pat sāka izmantot tos parakstu vietā, likt tos noziedznieku datu bāzēs un izmantot citām vajadzībām; tas palika tik plaši un efektīvi pielietojams, ka pirkstu nospiedumu atstāšana kļuva par noziedznieku un zagļu lielākām bažām. Tā, it kā Dievs teiktu: Neticīgie Ādama dēli iedomājas, ka Mēs nespēsīm atgriezt viņus iepriekšējā stāvoklī pēc viņu nāves, un ka Mēs vairs nevarēsīm zināt tā cilvēka raksturīgās zīmes, kurš jau ir miris, tāpēc cilvēki netiks atgriezti savos ķermeņos. Tad Dievs izskaidroja, ka Viņš atgriezīs Ādama dēlus viņu ķermeņos ar visām detaļām un sīkumiem, ar kuriem Viņš tos radīja iepriekš, pat vairāk – Viņš atjaunos viņos to pazīmi, ar kuru katrs no viņiem atšķiras no cita. Cik tāls no nepilnībām ir Viszinošākais Radītājs!

Laiks, kad pirkstu nospiedumi tika atklāti, nav nemaz tik sens. Tas ir samērā jauns atklājums, kurš ļoti iepriecināja zinātniekus. Dieva grāmata norādīja uz šo unikālu lietu un katra laika posma zinātnieki saprata tos vārdus atbilstoši savām tā laika

zināšanām, kuras viņu laikā bija atklātas. Un jo vairāk paiet laiks, jo vairāk cilvēki pārliecinās par to, ka neviens nespēj atdarināt Kurānu. Jūsufs Hādžs Ahmads savā darbā “Mausūa Al-Iadžāz Al-Ilmī fi Al-Kurān Al-Karīm va As-Sunna Al-Mutahhara” 169 lpp. raksta par to, ka Britu enciklopēdijā ir minēts, ka pirmo reizi pirkstu nospiedumus atklāja 1823. gadā kāds čehu anatomijas zinātnieks. Pēc viņa 1858. gadā viens no angļu zinātniekiem norādīja uz to, ka pirkstu nospiedumi atšķiras katram cilvēkam. Un jau 1892. gadā cits zinātnieks apstiprināja to, ka pirkstu nospiedumu raksts paliek nemainīgs visu mūžu, kā arī to, ka pasaulē nav divu cilvēku, kuru pirkstu nospiedumi sakristu. Pēc gada policijas nodaļās sāka izmantot pirkstu nospiedumus parakstu vietā un vēlāk visa pasaule sāka plaši pielietot pirkstu nospiedumus. Un tas ir lielākais ierocis, no kura baidās noziedznieki līdz pat šodienai.

Un Dievs zina labāk par to, kāda gudrība šajā zīmē ir slēpta.

[No Abdul-Mālika ibn Ahmada Ar-Ramadānī grāmatas "Min kulli sūratin fāidatun", 365-367. lpp.]

BIŠU NODARBES APRAKSTS UN TĀ FENOMENS KURĀNĀ

Viena no Kurāna sūrām ir nosaukta par *An-Nahl* (النحل) jeb “Bites”. Tās zīmes (vārsmas) satur sevī šo patiešām unikālu radījumu nodarbes un uzbūves aprakstu. Šīs Kurāna zīmes pretendē uz to, lai būtu nosauktas par kārtējo Kurāna brīnumu, kuru zinātne atklāj pēc vairākiem gadsimtiem pēc Kurāna nosūtīšanas. Visaugstākais Dievs saka:

Tavs Kungs iedvesa bitei [, sakot]: “Cel mājas kalnos, kokos un tur, kur viņi (cilvēki) jumtus ceļ. Pēc tam ēd no dažādiem augiem, un pārvietojies pa tava Kunga pakārtotajiem ceļiem.” No viņu (bišu) iekšām iziet dažādu krāsu dzēriens, kurā ir dziedināšana cilvēkiem. Tajā, bez šaubām, ir zīme domājošiem ļaudīm. [16:68-69]

Katrai bitei, kura dzīvo bišu stropā, ir daudz dažādu pienākumi. Izņēmums ir bišu tēviņi. Viņi nepiedalās ne stropa aizsardzībā no ārējām briesmām, ne stropa tīrīšanā, ne ziedputekšņu vai nektāra vākšanā, viņi pat nebūvē bišu šūnas un neražo medu. Vienīgais viņu uzdevums stropā ir apaugļot bišu karalieni, jo bišu tēviņiem ir doti tikai pārošanās paredzētie orgāni un viņiem nav gandrīz nekādu citu īpašību, kuras ir citām darba bitēm. Tādējādi, tēviņi fiziski nevar izpildīt kādas citas funkcijas stropā, izņemot karalienes-mātes apaugļošanu. Viņi neprot darīt neko no tā, ko prot darba bites.

Viss smagais darbs kolonijā ir uz darba bišu pleciem. Darba bites arī ir mātītes, tāpat kā karaliene-māte, bet ar vienu atšķirību: viņu dzemdību orgāni nav attīstīti, proti, viņas ir neauglīgas. Šīs bites visas savas dzīves garumā strādā, tīra stropu, rūpējas par jaundzimtām bitēm, baro karalieni-mātīti un tēviņus, meklē un savāc ziedputekšņus, nektāru, ūdeni un sveķi, kas ir nepieciešami medus ražošanai, nes to visu uz stropu, būvē šūnas, ražo medu, izvēdina stropu, uztur tajā noteiktu temperatūru un nodrošina stropa un kolonijas drošību.

Atgriezīsimies pie Kurāna zīmes, kura mums stāsta par bitēm. Šajā zīmē ir ļoti nozīmīga piezīme, kuru var saskatīt, zinot arābu valodas morfoloģiju.

Arābu valodas darbības vārdu morfoloģija ļauj atšķirt teikuma priekšmeta dzimtu. Zīmē minētie pavēles formas darbības vārdi *ittakhizī* (اتخذني) jeb *cel!*, *kulī* (كلي) jeb

ēd! un *islukī* (اسلكي) jeb *pārvietojies!*, ar kuriem Visaugstākais Dievs uzrunā bites, ir savienoti ar pievienojamo otrās personas sieviešu dzimtas vietniekvārdu vienskaitlī, kurš ir *ī* (ي) jeb “tu” sieviešu dzimtā, kurš ir pievienots katra pavēles izteiksmes darbības vārda galotnei. Zīmes sākumā minētais vārds *an-nahl* (النحل) jeb bite ir sugas vārds, kurš var būt attiecināts gan uz tēviņiem gan uz mātītēm, taču Visaugstākā Dieva vēršanās pie bitēm skaidri un gaiši norāda uz to, ka Viņš vēršas pie mātītēm, jo uz to norāda darbības vārdu savienojums ar pievienojamo otrās personas sieviešu dzimtas vietniekvārds *ī* (ي). Un šāda vēršanās pilnīgi atbilst bišu darbu un pienākumu sadalei: visus šos darbus pilda tikai bites mātītes. Tēviņi, savukārt, ir vajadzīgi tikai karalienes-mātītes apaugļošanai.

Taču atgādināsim, ka bišu dzimuma noteikšana nebija iespējama Kurāna nolaišanas laikā, ne arī daudzus gadsimtus pēc tam. To izdarīja tikai nesen ar bioloģisko novērojumu palīdzību. Tas tika noteikts tikai mūsdienās, bet Kurāns tika nosūtīts cilvēcei pirms 1400 gadiem pirms šī atklājuma, saturot zināšanas par šo niānsi.

Otra lieta, kurai mēs vēlētos pievērst jūsu uzmanību, ir Visaugstākā Dieva nolikums bitei sekot un pārvietoties pa viņai pakārtotajiem ceļiem. *Royal Holloway* koledžas zinātnieku pētījums pierādīja to, ka bites atrisina “komivojažiera uzdevumu” ātrāk par datoru.

(“Komivojažiera uzdevums” ir atrast visīsāko maršrutu starp daudzām pilsētām, lai vienu reizi pabūtu katrā no tām un atgrieztos sākotnējā punktā.)

Zemes bites spēj atrast sarežģītu matemātisku uzdevumu atrisinājumu, kurus datori var risināt vairākas dienas.

Londonas universitātes daļu *Royal Holloway* un *Queen Mary* zinātnieki ir atklājuši, ka bites iemācās veikt visīsāko maršrutu starp puķēm, pat ja viņas atrod puķes dažādā kārtībā. Bites efektīvi atrisina “komivojažiera uzdevumu”, un tie ir pirmie atklātie dzīvnieki, kuri ir uz to spējīgi.

Komivojažierim ir jāatrod īsākais maršruts, kurš ļaus viņam apmeklēt visas viņa maršruta vietas. Datori risina to, salīdzinot visus iespējamo maršrutu garumus, izvēloties īsāko. Taču bites to atrisina bez datora palīdzības, izmantojot smadzenes sēkliņas izmērā.

Naidžers Reine (*Niger Raine*), doktors Bioloģisko zinātņu skolā, *Royal Holloway universitātē*, skaidro: “Barības meklējumos bites risina “komivojažiera uzdevumu” katru dienu. Viņas aplido puķes, kuras ir izkārtotas ļoti dažādi, un tāpēc, ka bites patērē ļoti daudz enerģijas lidojot, viņas atrod tādu maršrutu, kurš palīdz viņām saīsināt lidojumu līdz minimumam.”

Komanda izmantoja mākslīgas puķes, kuras vadīja dators, lai noskaidrotu, vai bites seko tam maršrutam, kuru nosaka tas, kādā kārtībā viņas atrod puķes, vai atrod visīsāko ceļu. Pēc tam, kad bites izpētīja puķu izvietojumu, viņa ļoti ātri izzināja visīsāko maršrutu starp tām.

Šis darbs palīdz ne tikai palielināt mūsu sapratni par to, kā bites pārvietojās starp putekšņu puķēm, bet tam ir arī cits pielietojums. Mūsu dzīves stils balstās uz dažāda veida tīkliem, tādiem kā satiksmes ceļi, informācijas plūsma tīklā un biznesa piegādes ķēdes. Izprāt to, kā bites atrisina viņu problēmu ar tik niecīga izmēra smadzenītēm,

mēs varētu pilnveidot šo ikdienā izmantojamo tīklu pārvaldīšanas spējas, neizmantojot lielu datoru laiku. [Citēts no: Royal Holloway, Londonas universitātes e-lapas]

Cik labi šis nesens atklājums sakrīt ar Visaugstākā Dieva teikto bitei:

"Pēc tam ēd no dažādiem augiem, un pārvietojies pa tava Kunga pakārtotajiem ceļiem." [16: 69]

Nākošais fenomens, kurš ir sastopams minētajā Kurāna zīmē, ir tas, ka medus iznāk tieši no bites iekšām, no bites medus guzas (kuņģīša), kā par to saka Visaugstākais Dievs:

No viņu (bišu) iekšām iziet dažādu krāsu dzēriens, kurā ir dziedināšana cilvēkiem. [16: 69]

"Darba bites izpilda visus darbus stropā. Tās tīra un apsargā stropu, velk šūnas (kanniņas), baro kāpurus, krāj barību. Ar darba bites dzīvesveidu saistīta arī tās ķermeņa uzbūve: mutes orgāni piemēroti gan saldā ziedu nektāra ieguvei, gan graušanai un košanai. Uz kājām ir speciālas ierīces putekšņu savākšanai, bet uz vēderiņa atrodas īpaši dziedzeri, kas izdala vasku. Barības vads ir pārveidots par medus kuņģīti, kur norītais nektārs tiek pārstrādāts un pārvērsts medū." [Citāts no: Latvijas izglītības informatizācijas sistēmas www.liis.lv e-lapas]

"Medus kuņģītis jeb guza ir interesants darba bites orgāns, jo nektārs, kuru bite savāc no puķēm, noturas tajā tā vietā, lai nokļūtu zemāk izvietotajā kuņģī, pēc tam tiek izvemts šūnās vai atdots citai bitei stropā." [Citēts no: Biškopja enciklopēdija. Bites anatomija]

Atcerēsimies, ka tas, tāpat kā arī iepriekšminētie zinātniskie fakti, nevarēja būt zināms laikā, kad tika sūtīts Kurāns. Tie tika atklāti krietni vēlāk, kaut gan Kurāns jau 1400 gadus atpakaļ saturēja zināšanas par šīm niansēm. Tajā, bez šaubām, ir zīme domājošiem ļaudīm.

DZELZS BRĪNUMS

Dzelzs – viens no elementiem, kurš Kurānā ir izcelts priekšplānā. Sūrā *Al-hadīd* jeb Dzelzs ir teikts:

وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ

Un nosūtīju dzelzi, kurā ir liels spēks un labums cilvēkiem. [57:25]

Arābu vārds *anzalnā* (أَنْزَلْنَا), kurš zīmē attiecināms uz dzelzi, tiek tulkots kā „lejum sūtīts”. Varētu izdarīt pieņēmumu par šā teksta metaforisko nozīmi: dzelzs cilvēkiem tika dota, lai nestu tiem labumu, bet Kurānā šis vārds tiek pielietots vienīgi burtiskā nozīmē un ir jātulko kā „fiziski lejum sūtīts no debesīm”, līdzīgi kā tiek (no)sūtīts lietus vai atklāsmes. Tādējādi kļūst skaidrs, ka šī zīme norāda uz noteiktu zinātnisku brīnumu. Zināms, ka mūsdienu astronomisko pētījumu rezultāti liecina, ka mūsu pasaulē atrastā dzelzs izcelsmes vieta ir gigantiskas zvaigznes kosmosā. [Dr. Mazhar U. Kazi, 130 Evident Miracles in the Qur’an (New York, USA: Crescent Publishing House: 1998), 110-111; and www.wamy.co.uk/announcements3.html, from Prof. Zighloul Raghīb El-Naggar’s speech.]

Tā kā Saules temperatūra nav pietiekami augsta, lai veidotos dzelzs, gan uz Zemes, gan citur Saules sistēmā, tas veidojas kosmosā. Saules virsmas temperatūra ir aptuveni 6000 grādi pēc Celsija un tās iekšējā temperatūra aptuveni 20 000 000 grādi. Dzelzs varētu būt veidojies uz daudz lielākām zvaigznēm nekā Saule, kuru temperatūra sasniedz vairākus simtus miljonu grādu. Kad dzelzs daudzums zvaigznē pārsniedz zināmu līmeni, tā, nespējama dzelzi noturēt, uzsprāgst, izveidojot tā saucamo „jauno” jeb „superjauno” zvaigzni. Šie sprādzieni ļauj dzelzim izkļūt kosmosā.

Viens no zinātniskajiem avotiem sniedz sekojošu informāciju:

Eksistē pierādījumi notikumiem uz vienas no jaunām zvaigznēm: Palielinātie dzelzs-60 līmeņi dziļūdens nogulsnēs liecina par to, ka jaunās zvaigznes sprādziens notika 90 gaismas gadu attālumā no Saules, aptuveni 5 miljonus gadu atpakaļ. Dzelzs-60 ir dzelzs radioaktīvais izotops, kas formējies jaunas zvaigznes sprādzienu rezultātā. Palielināta šā izotopa atrašanās ģeoloģiskajā slānī norāda uz neseno elementu kodolsintēzi tuvu kosmosā un to turpmāko transportēšanu uz Zemi (iespējams, putekļu daļiņu veidā). [Priscilla Frisch, “The Galactic Environment of the Sun,” *American Scientist*, January-February 2000, www.americanscientist.org/template/AssetDetail/assetid/21173?fulltext=true.]

Tas viss norāda, ka dzelzs nav formējies uz Zemes, bet ir nācis no Jaunām zvaigznēm un, kā zīmē teikts, „**nosūtīts (fiziski)**” cilvēkiem. Saprotams, ka šis fakts nevarēja būt zināms VII gadsimtā, kad tika lejum sūtīts Kurāns. Zīmīgi, šis fakts ir minēts Kurānā, Dieva Vārdā, Kuram ir bezgalīgas zināšanas par visu.

Fakts, ka zīmē tiek tieši pieminēts dzelzs, ir ārkārtīgi pārsteidzošs, jo īpaši, ņemot vērā to, ka šie atklājumi ir izdarīti 20.gadsimta beigās. Pazīstamais mikrobiologs Maikls Dentons savā grāmatā „Dabas Liktenis” uzsver dzelzs nozīmi:

„No visiem metāliem dzīvībai visnozīmīgākais ir dzelzs. Dzelzs uzkrājums zvaigznes centrā ir iemesls jaunas zvaigznes sprādzienam un turpmāko dzīvības atomu izsijāšanai kosmosā. Tieši dzelzs atomu pievilksnās pie pirmatnējās Zemes centra, radīja augstu temperatūru, kura kļuva par iemeslu Zemes ķīmiskās diferenciācijas pirmsākumam, agrīnās atmosfēras radīšanai un galarezultātā – hidrosfēras formēšanai. Šķidrās dzelzs, darbojoties līdzīgi kā gigantisks spēks, rada Zemes magnētisko lauku, kurš, savukārt, izveido Vana Allena radiācijas joslas, kuras pasargā Zemes virsmu no ķīmiskās radiācijas milzīgā postošā spēka un kritisko ozona slāni no kaitīgajiem kosmiskajiem stariem...”

„Bez dzelzs atomiem dzīvība uz ogļraža pamata kosmosā nebūtu iespējama; nebūtu superjauno zvaigžņu, pirmatnējās zemes sasilšana, atmosfēras vai hidrosfēras. Nebūtu magnētiskā aizsarglauka, Vana Allena radiācijas joslu, ozona slāņa, nebūtu hemoglobīnu veidojoša (cilvēka asinīs) metāla, metāla skābekļa reaktivitātes pieradināšanai un oksidējošs metabolisms.”

„Intriģējošās un tuvās attiecības starp dzīvību un dzelzi, starp asins sarkano krāsu un dažu attālāku zvaigžņu nāvi, norāda ne tikai uz metālu ietekmi bioloģijā, bet arī uz kosmosa biocentrismu...” [Michael J. Denton, *Nature's Destiny* (The Free Press: 1998), 198.]

Šie citāti skaidri norāda uz dzelzs atomu nozīmīgumu. Fakts, ka arī Kurānā dzelzim tiek pievērsta īpaša uzmanība, pasvītro šā elementa nozīmi.

Vēl viens interesants fakts: pēdējo mēnešu laikā tika novērotas pozitīvas reakcijas izmantojot dzelzs oksīda daļiņas vēža ārstēšanā. Pasaulē pazīstamajā klīnikā *Charité Hospital* (Vācija) ārstu grupa, doktora Andreasa Džordana vadībā, izmantojot šo jauno metodi, guva panākumus vēža šūnu saīsināšanā. Šī metode izstrādāta vēža ārstēšanai ar magnētisku šķīdumu *hyperthermia* (augstas temperatūras magnētisks šķīdums). 26 gadus vecajam Nikolausam H., šās metodes pielietošanas rezultātā, nākamā triju mēnešu laikā netika konstatētas jaunas vēža šūnas.

Šo ārstēšanas metodi varētu rezumēt sekojoši:

1. Dzelzs oksīda daļiņas saturošu šķīdumu ievada audzējā ar speciālas injekcijas palīdzību. Šis daļiņas izplatās pa visām audzēja šūnām. Šķīduma sastāvā ir tūkstošiem miljonu dzelzs oksīda daļiņu, kuras ir 1000 reizes mazākas par asins sarkanajām daļiņām, kuras spēj viegli plūst pa visiem asinsvadiem. [www.inm-gmbh.de/cgi-bin/frame/frameload.pl?sprache=en&url=http://www.inm-gmbh.de/htdocs/technologien/highlights/highlights_en.htm.]
2. Pēc tam, pacients tiek ievietots kamerā ar stipru magnētisku lauku.
3. Šis magnētiskais lauks, iedarbojoties no ārienes, liek dzelzs daļiņām audzējā kustēties. Šajā brīdī dzelzs oksīda daļiņu saturošā audzēja temperatūra palielinās līdz 45 grādiem.
4. Pēc dažām minūtēm vēža šūnas, nespēdamas aizsargāt sevi no augstās temperatūras, novājinās vai noārdās. Pēc tam, ar sekojošo ķīmijas terapiju, audzēju var pilnībā iznīcināt. [“Nanotechnology successfully helps cancer therapies,” IIC Fast Track, Nanotech News from Eastern Germany, Industrial Investment Council, October 2003; www.iic.de/uploads/media/NANO_FT_Nov2003_01.pdf]

Šādi ārstējot, magnētiskajai iedarbībai tiek pakļautas tikai vēza šūnas, jo tikai tās satur dzelzs oksīda daļiņas. Šīs tehnoloģijas izplatīšana ir galvenais attīstības ceļš šīs, potenciāli nāvējošās, slimības ārstēšanā. Tika atklāts, ka dzelzs ir ārstniecisks līdzeklis ar anēmiju sirgstošiem cilvēkiem. Ārstējot šādas, plaši izplatītas slimības, īpaši nozīmīgs ir Kurāna izteiciens: „...kurā ir liels spēks un labums cilvēkiem” (Kurāns 57:25). Nenoliedzami, dzelzs ir nepieciešama cilvēka veselībai. (*Bet Visaugstākais zina labāk.*)

BIZANTIEŠU UZVARA PĀR PERSIEŠIEM: VISZEMĀKĀ VIETA VIRS ZEMES

Septītā gadsimta sākumā Bizantija¹ un Persija bija visvarenākās pasaules lielvalstis. 613.-614. gadā starp šīm valstīm sākās karš. Bizantieši cieta vienu sakāvi pēc otras. Persieši spēja sagrābt Damasku un Jeruzalemi. Kurāna sūrā „Rūmi” Dievs saka, ka neskatoties uz sakāvi, bizantieši drīz uzvarēs:

غُلِبَتِ الرُّومُ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدِ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ
بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

Sakauti rūmi viszemākajā vietā virs zemes. Bet pēc savas sakāves tie uzvarēs. Pēc dažiem (no trijiem līdz deviņiem) gadiem. Allāhs lēma līdz šim un lems pēc šā. Tanī dienā ticīgie priecāsies par Allāha palīdzību. Viņš palīdz, kam vēlas. Un Viņš ir Visvarenais, Žēlojošais. [30:2-5]

Šīs zīmes bija leļupsūtītas 620.gadā, aptuveni 7 gadus pēc grauļošās bizantiešu-kristiešu sakāves no elku pielūdžējiem persiešiem. Zīmē tika teikts, ka drīzumā bizantieši atkal gūs uzvaru pār persiešiem. Turklāt tolaik Bizantija atradās tik smagā stāvoklī, ka tika apdraudēta pati impērijas pastāvēšana. Tā vairs nespēja aizsargāties no daudzajām kaimiņvalstīm, kuras apdraudēja valsts teritorijas integritāti.

Tagad, kādreiz tik varenai valstij, bīstami bija ne vien persieši, bet arī slāvi, avarcieši, un lombardieši. Avarcieši, savu iekarojumu rezultātā, atradās Konstantinopoles pievārtē. Daudzu Bizantijas zemju valdnieki, vietvalži un augstmaņi, atklāti uzstājās pret imperatoru Irakliju. Bizantijas impērija atradās uz sabrukuma robežas. Lai nodrošinātu karapulka vajadzības, imperators Iraklijs pavēlēja pārkausēt naudā visas sudraba un zelta greznumlietas, kuras bija atrodamas baznīcās un katedrālēs. Kad beidzās arī šī nauda, tad tāds pats liktenis piemeklēja arī visas bronzas statujas, kuras atradās pilsētā.

Septiņus gadus pēc tam, kad tika leļupsūtīti pirmās sūras „Rūmi” zīmes, 627.gada decembrī, netālu no Nāves jūras² starp bizantiešiem un persiešiem notika izšķirošā cīņa, kurā, brīnumainā kārtā, Sasanīdu Irānas armija cieta sakāvi. Šoreiz Bizantijas armija smagi satrieca ienaidnieka pozīcijas, un jau pēc dažiem mēnešiem persieši bija spiesti parakstīt vienošanos par visu, agrāk iekaroto, zemju atgriešanu Bizantijai.

Cita zinātniska norāde ģeogrāfijas jomā ir atrodama iepriekš apskatītā zīmes izteicienā:

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ

...viszemākajā vietā virs zemes [30:3].

Vieta, kur notika galvenā kauja starp divām tā laika varenākajām lielvalstīm, atrodas vienā no Austrumu-Āfrikas lūzuma zonas iecirkņiem. 6 000 kilometru garā

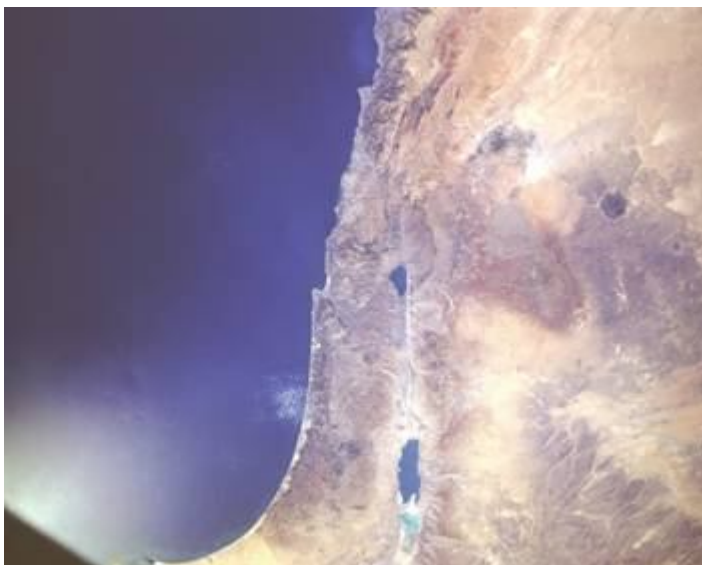
¹ Arābi bizantiešus sauca par „rūmiem”.

² The History of Persia Part I: Ancient Persia by Scott Peoples

Austrumu-Āfrikas lūzuma zona gulstas no Tavras Turcijā līdz Zambezi ielejai Āfrikas dienvidos.

Interesanti ir tas, ka no pavadoņiem uzņemtajos, minētā iecirkņa attēlos ir redzams, ka pie Nāves jūras piegulošā zemes virsmas daļa ir pati zemākā vieta uz Zemes. Faktiski, viszemākā vieta ir Nāves jūras krasts, kurš atrodas 400 metrus³ zem jūras līmeņa. Uz Zemes nav atrodams neviens sauszemes iecirknis, kurš atrastos zem šī līmeņa⁴.

Tas, ko Kurāns apraksta kā viszemāko vietu, ir Nāves jūras apkārtnē. Tas ir viens no Kurāna zinātniskajiem brīnumiem, jo, iepriekš apskatītā zīmē nosūtīšanas brīdī neeksistēja tehnoloģijas, ar kuru palīdzību cilvēki varētu atklāt šo zinātnisko patiesību. Tas tikai vēlreiz apstiprina to, ka Kurāns ir dievišķa atklāsme, kuru nosūtījis zemes un debesu Radītājs.

1984. gada oktobris, Nāves jūra, Izraēla, Jordānija. Fotografija uzņemta no 350km augstuma un praktiski vertikāla leņķa. Nāves jūras līmenis ir 394 m zem jūras līmeņa ir viszemākā sauszemes vieta uz Zemes. (Informācija: The Image Science & Analysis Laboratory, NASA Johnson Space Center, foto №STS41G-120-56, <http://eol.jsc.nasa.gov>)

³ (<http://hypertextbook.com/facts/2000/SanjeevMenon.shtml>)

⁴ (<http://www.elnagarzr.com/index.php?l=ar&id=51&cat=6>)

ZINĀTNIEKU KOMENTĀRI PAR DAŽIEM ZINĀTNISKIEM BRĪNUMIEM KURĀNĀ

Šajā rakstā tiek apskatīti dažu zinātnieku komentāri par zinātniskiem brīnumiem Svētajā Kurānā. Visi šie komentāri tiek citēti no videofilmas *This is the Truth* („Tā ir patiesība”). Šajā videofilmā Jūs varat redzēt un dzirdēt šeit aprakstītos zinātnieku komentārus. [Visu minēto zinātnieku darbības jomas ir atbilstošas 1997.gada datiem]

1. Doktors T.V.N. Perso (T. V. N. Persaud), anatomijas profesors, pediatrijas un bērnu slimību profesors, Manitobas Universitātes (Vinnipega, Manitobas province, Kanāda) ginekoloģijas un dzemdniecības katedras profesors. 16 gadus šajā universitātē viņš vadīja anatomijas katedru. Viņš ir savā jomā plaši pazīstams speciālists, 22 mācību grāmatu autors un redaktors, publicējis 181 zinātniskos darbus. 1991. gadā viņam tika piešķirta Kanādas anatomu asociācijas izveidotā Granta prēmija – autoritatīva godalga anatomijas jomā Kanādā. Kad doktoram Perso uzdeva jautājumu par zinātniskajām zīmēm Kurānā, kuras viņš pētīja, zinātnieks paziņoja:

„Kā man paskaidroja, Muhameds bija visparastākais cilvēks. Viņš neprata nedz lasīt, nedz rakstīt, viņš bija analfabēts. Pie tam, mēs runājam par to, kas notika pirms divpadsmit (patiesībā četrpadsmit) gadsimtiem. Un kaut kāds neizglītots cilvēks izsaka pārsteidzoši tiešus zinātniska rakstura apgalvojumus un paziņojumus. Personīgi es nevaru to nosaukt par vienkāršu nejaušību. Tika atklātas pārlietu daudz sakritības, un tāpēc es, tāpat kā doktors Mūrs (Moor), pilnībā pieļauju to, ka tieši Svētā iedvesma vai atklāsme ļāva viņam izteikt šos paziņojumus.”

Dažas Kurāna zīmes un pravieša Muhameda, lai viņam miers un Dieva svētība, hadīsus (Pravieša izteikumi un dzīves apraksts) profesors Perso (Persaud) iekļāva dažās savās grāmatās. Šīs Kurāna zīmes un Pravieša, lai viņam miers un Dieva svētība, hadīsus viņš citēja arī dažās zinātniskās konferencēs.

2. Doktors Džo Lī Simpsons (Joe Leigh Simpson) Beiloras medicīnas koledžā (Hjūstona, Teksasas štats, ASV) vada katedru un ir dzemdniecības un ginekoloģijas profesors, molekulārās ģenētikas un cilvēka ģenētikas profesors. Iepriekš, Tenesijas štata universitātē (Memfisa, Tenesijas štats, ASV) viņš vadīja dzemdniecības un ginekoloģijas katedru. Savulaik ieņēma prezidenta amatu Amerikas pēcnācēju pētniecības paņēmienu izpētes apvienībā. Doktoram Simpsonam ir piešķirtas vairākas godalgas, starp kurām ir dzemdniecības un ginekoloģijas profesoru Asociācijas sabiedriskā atzinuma prēmija, kuru viņš saņēma 1992.gadā. Profesora Simpsona uzmanību piesaistīja divi pravieša Muhameda, lai viņam miers un Dieva svētība, hadīsi:

„Visas jūsu ķermeņa daļas, kuras ir katrā no jums, savienojas mātes ķermenī četrdesmit dienu laikā...” [Fragmenti no Saheeh Muslim, Nr. 2643, un Saheeh Al-Bukhari, Nr. 3208.]

„Kolīdz paiet četrdesmit divas nakts, kopš dīgļa radīšanas dienas, Dievs sūta pie viņa eņģeli, kurš dod viņam pienācīgu formu, dzirdi, redzi, ādu, miesu un kaulus...” [Fragments no Saheeh Muslim, Nr. 2645.]

Viņš uzmanīgi analizēja šos divus pravieša Muhameda, lai viņam miers un Dieva svētība, hadīsus un atzīmēja, ka cilvēka dīglim pirmajās četrdesmit dienās formējas

skaidras, raksturīgas pazīmes. Zinātnieku īpaši pārsteidza tas, cik precīzi un pareizi ir Muhameda, lai viņam miers un Dieva svētība, hadīsi. Nonākot pie šīs atziņas, vienā no konferencēm viņš izteica sekojošu viedokli:

„Tādā veidā, šajos divos hadīsos, par kuriem mēs runājām, ir precīzi aprakstītas kopējās embrionālās attīstības fāzes pirmajās četrdesmit dienās. Es vēlreiz atkārtosu to, ar ko šorīt nāca klajā citi zinātnieki – šie hadīsi nevarēja balstīties uz tā laikmeta zinātniskajām zināšanām... Es domāju, no tā izriet, ka starp ģenētiku un reliģiju nav nekādu pretrunu. Vēl jo vairāk, reliģija var veicināt zinātnes attīstību, papildinot kādas tradicionālas zinātniskās pieejas ar Dievišķām atklāsmēm. Kurāns satur informāciju, kuru zinātne apstiprināja tikai pēc vairākiem gadsimtiem. Tas liecina par to, ka Kurānā ietilpstošās zināšanas ir saņemtas no Dieva.”

3. Doktors E. Maršals Džonsons (E. Marshall Johnson), attīstošo organismu anatomijas un bioloģijas profesors Tomasa Džefersona Universitātē (Filadelfija, Pensilvānijas štats, ASV). 22 gadus viņa ieņemamais amats šajā universitātē bija anatomijas katedras vadītājs, kā arī Deniela Bau Institūta direktors. Pie tam, viņš bija teratoloģijas biedrības prezidents. Autors vairāk kā 200 publikācijām. 1981.gadā, 7-jā Medicīnas konferencē, kura notika Dammamā, Saūda Arābijā, prezentējot savu zinātnisko referātu, profesors Džonsons paziņoja sekojošo:

„Kopsavilkums: Kurānā aprakstīta ne vien dīgļa ārējo formu attīstība, bet gan arī pievērsta uzmanība iekšējās attīstības posmiem, kuri noris dīglī, gan dīgļa izveidošanās un attīstības procesiem, izceļot galvenos embriogēnēzes momentus, kurus atzīst mūsdienu zinātne”.

Tāpat viņš paziņoja: „Būdams zinātnieks, es varu izskatīt tikai to, ko spēju saredzēt visās detaļās. Es saprotu embrioloģiju un attīstības bioloģiju. Es saprotu vārdus, kuri iztulkoti man no Kurāna. Ja es spētu pārcelties tajā laikmetā ar visu savu šīsdienu zināšanu krājumu, es tāpat neprastu aprakstīt tās lietas, kuras satur Kurāns, ko arī minēju iepriekš aprakstītajā piemērā. Es nesaskatu objektīvu pamatojumu tam, lai noliegtu faktu, ka šis cilvēks, Muhameds, informāciju saņēma no kaut kāda cita avota. Tāpat es nesaskatu nekādas pretrunas redzējumā, ka viss, ko viņš uzrakstīja, bija radīts pateicoties augstākam spēkam.” [Pravietis Muhameds, lai viņam miers un Dieva svētība, bija neizglītots, neprata lasīt un rakstīt. Viņš lika pierakstīt Kurāna zīmes, kuras deklamēja savu līdzgaitnieku priekšā.]

4. Doktors Viljams V. Heijs (William W. Hay) – pazīstams okeanologs. Viņš ir ģeoloģijas katedras profesors Kolorādo universitātē (Bouldera, Kolorādo štats, ASV). Iepriekš ir ieņēmis dekāna amatu Maijami universitātes (Maijami, Floridas štats, ASV) atmosfēras un hidrosfēras izpētes Rozenštīla skolā. Pēc tam, kad tika apspriesti Kurānā pieminētie zinātniskie fakti par jūru ģeoloģiju, kurus tikai nesen atklājusi mūsdienu zinātne, profesors Heijs paziņoja:

„Es uzskatu par ārkārtīgi interesantu faktu, ka šāda informācija tika atklāta senajos Kurāna pierakstos. Es nespēju iedomāties, no kurienes šī informācija varēja rasties, tomēr ļoti interesanti ir tas, ka šī informācija pastāv un, ka dažu Kurāna fragmentu nozīmi zinātnieki turpina atklāt arī šodien.” Kad zinātniekam jautāja par Kurāna autoru, viņš atbildēja: „Es domāju, ka tai vajadzētu būt Dievišķai būtnei.”

5. Doktors Džeralds K. Geringers (Gerald C. Goeringer) – medicīnas embrioloģijas profesors Džordžtaunas universitātes medicīnas fakultātē šūnu bioloģijas katedrā. 8-jā

Medicīnas konferencē, kura notika Saūda Arābijas galvaspilsētā Rijādā, uzstājoties ar savu zinātnisko referātu, profesors Geringers paziņoja sekojošo:

„Nosacīti neliels Kurāna zīmju skaits satur izsmeļošu aprakstu par cilvēka attīstību no dzimumšūnu saplūšanas līdz pat orgānģenģzei. Iepriekš nav eksistģjis neviens cits, tik precģzs un pilnģgs cilvēka attģstģbas procesa apraksts, kurš saturģtu katra posma klasifikģciju, terminoloģiju un raksturojumu. Vairumģ – ja ne visos – gadģjumos šis apraksts par daudziem gadsimtiem apsteidz to cilvēka dģģļa attģstģbas posmu aprakstu, kuru mģs atrodam tradicionģlajģ zinģtniskajģ literatģrģ.”

6. Doktors Jošihide Kozai (Yoshihide Kozai) ir nopelniem bagģtais profesors Tokijas universitģtģ (Hongo rajons, Tokio, Japģna). Pirms tam, Mitakģ (Tokio, Japģna), viņš ieņģma Nacionģlģs astronomiskģs observatorģjas direktora amatu. Un, lģk, ko viņš saka:

„Mani satrieca tas, ka Kurģnģ atklģju patiesu astronomģsku informģciju. Mģs, mģsdienu astronomģ, pģtģm ļoti niecģgu Visuma daļu. Ar teleskopa palģdzģbu mģs varam redzģt tikai atsevišķas debess Mģs koncentrģjam savus spģkus tikai, lai izzģnģtu pavisam nelielu tģ daļu. daļas, taču nespģjam saskatģt Visumu kopumģ. Tģpģc, lasot Kurģnu un saņģmot atbildes uz saviem jautģjumiem, domģju, ka spģšu atrast norģdes, kuras palģdzģs man pģtģt Visumu.

7. Profesors Tedžatats Tedžasens, anatomģjas katedras vadģtģjs Čiangmai (Taizeme) universitģtģ. Iepriekš viņš bija šģs universitģtes medicģniskģs fakultģtes dekģns. 8-jģ Medicģnas konferencģ, kura notika Saūda Arābijas galvaspilsģtģ Rijģdģ, profesors Tedžasens paziņoja:

„Par Kurģnu interesģjos pģdģjos trģs gadus... Balstģties uz saviem pģtģjumiem, kģ arģ uz to, ko uzzģnģju šajģ konferencģ, es nonģcu pie atģģņas, ka viss, kas vairģk kģ pirms četrpadsmit gadsimtiem tģka leģup sģtģts ar Kurģnu ir patiesģba, kuru iespģjams pierģdģt ar zinģtniskģm metodģm. Ņģmot vģra apstģkli, ka Pravģietģs Muhamedģ, lai viņģm mģrs un Dieva svģtģba, neprata nedz lasģt, nedz rakstģt, viņš varģja bģt tikai Vģstnesģs, kurģ nodeva mums šo patiesģbu, saņģmot to Dievišķģs atklģsmes veidģ no Tģ, kuru mģs varam uzskatģt par Radģtģju. Šģm Radģtģjam ir jģbģt Dievam. Tģpģc es uzskatu, ka ir pienģcis laiks teikt: *lģ ilģha ill Allģh*, (nav nekas pielģģsmes cienģgs kģ vien Vienģģais Dievs) un Muhammadu *rasģl Allģh* (un Muhamedģ ir viņģ Vģstnesģs). Nobeģgumģ es vģlģtos atģģmģt lielģsko un ģrkģrtģģi veģsmģģo šģs konferences organizģšanu... Šģit es ieguvu ļoti daudz, pie tam, ne tikai no zinģtniskģ vai reliģģskģ skatu punkta, bet arģ satģkģties ar daudziem pazģstamiem zinģtnģkiem. Konferences dalģģbģnieku vidģ esmu ieguvģis jaunus draugus. Bet, no visa tģ, ko šurp atbraucot esmu ieguvģis, pats dģrgģkģis man ir *lģ ilģha ill Allģh* un Muhammadu *rasģl Allģh*, kģ arģ tas, ka esmu kļuvģis muslims.”

8. Pģc tam, kad esam iepazģnuģģies ar visģiem šģiem zinģtnģsko brģģnumu piemģriem, kuri atrodami Svģtajģ Kurģnģ, pajautģsim paģģ sev:

- Vai var uzskatģt par vienkģrģšu sakritģbu to, ka visa šģ zinģtnģskģ informģcija, kura daģģdģs zinģtnģs jomas tģka atklģta pavisam nesen, bija atrodama Kurģnģ, kurģ pasaulei tģka leģup sģtģts pirms četrpadsmit gadsimtiem?
- Vai Kurģnu varģja uzrakstģt Muhamedģ, lai viņģm mģrs un Dieva svģtģba, vai jebkurģ cģts cilvģks?

Vienīgā iespējamā atbilde uz šiem jautājumiem ir – Kurāns ir Dieva Patiesais Vārds, kuru pasaulei lejup sūtīja Pats Dievs.

VAI MUHAMMEDS IR KURĀNA AUTORS?

Un nerunā viņš iegribu vadīts – Tā ir vien atklāsme, kas tiek iedvesta. (Kurāns 53:3-4)

Vai Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība) varēja būt Kurāna autors? Vai tuksneša iedzīvotāji ir spējīgi uzrakstīt tādu grāmatu kā Kurāns, kur atrodamas pārsteidzošas pagājušo gadsimtu tautu, reliģiju un praviešu dzīves detaļas, kā arī mūsdienās pierādīti zinātniski fakti? Kurš tad patiesībā ir šā visa avots?

Vairumam kristiešu ir izstrādājušies dažādi priekšstati attiecībā uz Islāmu, Muhammedu (lai viņam miers un Dieva svētība) un visu, kas saistīts ar muslimiem. Piemēram, daudzi no viņiem pat mūsdienās ir pārliecināti, ka Kurānā ir doti norādījumi kristiešu slepkavībām un norādīts musulmu pamatmērķis – pievērst visus Islāmam. Pastāv viedoklis, ka Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība), ceļojot pa dažādām valstīm, ir klausījies nostāstus par kristietību un jūdaismu, un šie stāsti, savukārt, no viņa mutes pārtapa Kurānā. Šie mīti uzradās drīz pēc tam, kad Dievs lejupsūtīja pirmās Kurāna atklāsmes.

Nevajadzētu aizmirst arī to, ka Pravietis (lai viņam miers un Dieva svētība) neprata nedz rakstīt, nedz lasīt. Aizstāvot Savu Vēstnesi, Dievs Kurānā saka:

Saki: „Ja cilvēki un džini sanāktu kopā, lai uztaisītu ko līdzīgu šim Kurānam, viņi nevarētu uztaisīt ko līdzīgu, pat ja palīdzētu viens otram.””” (Kurāns, 17:88)

Svētajā Mekā Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība), darba lietu spiests, uzturēja sakarus ar kādu nearābu jaunekli. Neticīgie Mekas iedzīvotāji to redzot, sāka runāt, ka tieši no šā jaunekļa Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība) arī smeļas savas „atklāsmes”. Bet Dievs apgāza šo meļu vārdus:

Saki: „To nolaida Svētais Gars no tava Kunga ar patiesību, lai stiprinātu tos, kuri noticēja, un par vadību un labu vēsti ticīgajiem.” Un Es labi zinu, ka viņi saka: „Viņu vienkārši apmāca cilvēks!” Bet tā [cilvēka] valoda, uz kuru viņi norāda, ir ārzemju, bet šī ir skaidra arābu valoda.da. (Kurāns, 16:102-103)

Muhammedu (lai viņam miers un Dieva svētība) apsūdzēja melos, buršanā un ārprātā, un nosauca par dzejnieku. Taču sirids dziļumos kureišīti paši tam neticēja, jo Mekas iedzīvotāji Muhammedu (lai viņam miers un Dieva svētība) labi pazina jau no bērnības, un līdz Islāma atnākšanai viņa teiktās runas neapšaubīja. Visaugstākais Dievs ir teicis:

[Zvēru] pie zvaigznes, kad tā krīt – nav nomaldījies jūsu biedrs, ne arī aizgāja neceļos! Un nerunā viņš iegribu vadīts – tā ir vien atklāsme, kas tiek iedvesta. Viņu iemācīja stiprs spēkā. (Kurāns, 53:1-5)

Uzrādot visus šos neloģiskos „pierādījumus”, cilvēki grēcīgi uzskata, ka Muhammeda (lai viņam miers un Dieva svētība) mērķis bija materiāla labuma gūšana, tiekšanās uz varu un vienotas arābu valsts izveidošana. Taču pat neliela šo „pierādījumu” detalizēta izpēte liecina, ka Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība) šiem mērķiem nesekoja.

Ja Muhameds (lai viņam miers un Dieva svētība) kāroja materiālus labumus, tad kāpēc viņš atteicās no bagātībām, ko viņam piedāvāja kureišīti? Kāpēc gan viņš, būdams pirmais musulmu valsts pārvaldītājs, dzīvoja un no Šīs pasaules aizgāja atrazdamies ļoti pieticīgos apstākļos? Daudzos hadīsos tiek minēts, ka Praviētis (lai viņam miers un Dieva svētība) nereti salīdzināja sevi ar ceļinieku šajā iznīcīgajā pasaulē, ar cilvēku, kurš īslaicīgi te ienācis ar domu, ka pasaule nav mūžīga.

Ja Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība) būtu kārojis varu, tad viņš, būdams cienījams cilvēks Mekas iedzīvotāju vidū, vēl pirms Islāma atnākšanas, neiesaistoties karos un nepārceļoties uz Medīnu, ļoti vienkārši varēja kļūt par arābu vadoni. Viņš arī teica: „*Neslavīniet mani kā kristieši slavina Jēzu, Marijas dēlu, bet sakiet: viņš – Dieva kalps un Viņa vēstnesis*”. Viņš bija piemērs vienkāršībai un aizliedza cilvēkiem, sveicinot viņu, piecelties. Arī sarunājoties ar saviem līdzgaitniekiem, viņš vienmēr sēdēja tiem līdzās uz grīdas.

Ja Muhammeda (lai viņam miers un Dieva svētība) mērķis bija arābu apvienošana un to cildināšana, tad, kāpēc viņš Kurānā ir pieminējis „Izraēla dēlu” (bijušo) pārakumu pār citām tautām:

Isrāīla (Izraēla) dēli! Pieminiet Manu žēlastību, kuru Es izrādīju jums, un to, ka Es izvēlējos jūs starp pasaulēm (pārējiem cilvēkiem un dzīniem). (Kurāns 2:47)

Kā zināms, savstarpēju nepatiku arābi un ebreji izjuta jau tajos senajos laikos, un Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība) varēja Kurānā uzrakstīt par arābu pārakumu, tādējādi gūstot labumu, izvairoties no konfrontācijas ar saviem ciltsbrāļiem, radiem un veselām tautām. Kurānā ir teikts:

Un kad viņiem lasa Manas skaidrās zīmes, tie, kuri necer satikties ar Mani: „Atnes mums citu Kurānu vai aizvieto šo,” saki: „Nepienākas man pašam to aizvietot. Es tikai sekoju tam, kas man ir iedvesmots. Es baidos dienas sods, ja nepaklausīšu savu Kungu!” (Kurāns, 10:15)

Ja Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība) ir Kurāna autors, tad kāpēc viņš pats sev izsaka pārmetumus par savu rīcību? Ir zināms gadījums, kad Praviētis (lai viņam miers un Dieva svētība), būdams aizņemts sarunājoties ar citiem, sabiedrībā nozīmīgiem cilvēkiem, atraidīja akla cilvēka lūgumu pastāstīt viņam par Islāmu. Kurānā par šo gadījumu ir teikts:

Sarāva pieri un novērsās, no tā, ka pie viņa pienāca aklais. Un kas ļaus tev zināt, varbūt viņš attīrītos, vai pieminētu pamācību, un tad atgādinājums nestu viņam labumu. (Kurāns, 80:1-4)

Arī pēc *Badr* Kaujas, kurā musulmi uzvarēju viņus izkaut sanākušo pagānu pārspēku, un kad viss norādīja uz to, ka pieņemts pareizais lēmums saņemot gūstā kureišītus, Visaugstākais Dievs Savā Grāmatā norādīja, ka šāda rīcība nav vēlāma:

Nepiederas vēstniekam, lai viņam būtu gūstekņi, kamēr neizlies asinis uz zemes. Jūs vēlaties šīs dzīves niecības, bet Allāhs vēlas Nākošo dzīvi. Un Allāhs ir Varens, Gudrs. (Kurāns, 8:67-68)

Līdzīgu piemēru ir daudz un domājošiem cilvēkiem tie kalpo kā pierādījums tam, ka Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība) nevar būt Kurāna autors. Patiesi, Pats

Visaugstākais caur Kurānu, ir vadījis un nemitīgi vada visus musulmus. Nav šaubu, ka:

Šī Grāmata – nav šaubu tajā – ir vadība Dievbijīgajiem. (Kurāns, 2:2)

PRAVIETIS MUHAMMEDS BĪBELĒ

Viņš nāks “ar desmit tūkstoši svētajiem” (Mozus 5. grāmata 33:2*) - tā ir gaidāmā pravieša no Pāranas (Mekas apkārtnes) pazīme. Tas bija ticīgo skaits, kuri pavadīja Pravieti Muhammedu (lai viņam Dieva svētība un miers - saas) uz Pāranu (Mekas apkārtni). “Those who follow the Apostle, the unlettered Prophet, Whom they find mentioned in their own Scriptures, in the Torah and the Gospel...” (Kurāns 7:157)

Bībele pravieto Muhammedu (saas)

Par monoteisma patriarhu visbiežāk tika uzskatīts Ābrahams (saas) - ebreju, kristiešu un muslimu kopīgais tēvs. No viņa otrā dēla Īzaka (saas) nāk visi ebreju pravieši, to skaitā lielas personības- Jēkabs, Jāzeps, Mozus, Dāvids, Zālamans un Jēzus (saas). Sūtot šos ievērojamus praviešus, Dievs daļēji izpildīja savu solījumu Ābrahamam (1. Mozus grāmata 12:2-3) sūtīt svētību tautām ar viņa pēcnācējiem. Tāda solījuma īstenošana ir pilnībā pieņemama muslimiem, kam viens no ticības pamatpostulātiem ir ticība un respekts pret visiem praviešiem.

Išmaēla un Īzaka (saas) svētīšana

Vai Ābrahama (saas) pirmdzimtais (Išmaēls) un viņa pēcnācēji tika iekļauti Dieva derībā un solījumā? Daži fragmenti no Bībeles palīdz izgaismot šo jautājumu;

1. 1. Mozus grāmata 12:2-3 runā par Dieva solījumu Ābrahamam (saas) un viņa pēcnācējiem pirms viņa bērnu dzimšanas.

2. 1. Mozus grāmata 17:4 vairākkārt atkārtoto Dieva solījumu pēc Išmaēla (saas) dzimšanas un pirms Īzaka (saas) nākšanas pasaulē.

3. 1. Mozus grāmatas 21. nodaļā Īzaks (saas) tiek īpaši svētīts, bet arī Išmaēls (saas) tiek sevišķi svētīts un viņš saņem Dieva solījumu kļūt par “varenu nāciju”, it īpaši 1. Mozus grāmatā 21:13,18.

4. Pēc 5. Mozus grāmatas 21:15-17 tradicionāli mātes sociālais statuss neietekmē pirmdzimtā dēla tiesības un privilēģijas (“brīva” sieviete, kā Sāra - Īzaka māte vai “verdzene,” kā Hagara Išmaēla (saas) māte). Tas ir savienojams vienīgi ar Dieva atklātās ticības morāles un humānisma principiem. **

5. Išmaēla (saas), kā Ābrahama (saas) dēla un “sēklas”, absolūts likumīgums un viņa mātes Hagaras, kā Ābrahama (saas) sievas, neapšaubāms likumīgums, ir skaidri fiksēts 1. Mozus grāmatā 21:13 un 16:3. Laikā pēc Jēzus (saas), pēdējā ebreju vēstneša un pravieša, Dieva solījums svētīt Išmaēlu (SAAS) un viņa pēcnācējus tika izpildīts. Mazāk, kā 600 gadu pēc Jēzus (saas) nāca pēdējais Dieva vēstnesis Muhammeds (saas) Ābrahama (saas) dēla Išmaēla (saas) pēcnācējs. Ābrahama (saas) ciltskoka abi galvenie atzari saņēma Dieva svētību. Bet vai Bībelē vēl kādi papildus fakti apstiprina pareģojumu par Muhammeda (saas) nākšanu?

Muhammeds (saas): pravietis kā Mozus (saas)

1. Ilgu laiku pēc Ābrahama (saas), Dieva solījums sūtīt ilgi gaidīto vēstnesi šoreiz tika atkārtots ar Mozus (saas) vārdiem. 5. Mozus grāmatā 18:18 Mozus (saas) runā par gaidāmo Dieva pravieti, kurš:

1. Nāks no izraēliešu ‘brāļiem’, attiecinot to uz išmaēliešiem, jo Ismaēls (saas) bija Ābrahama (saas) otrais dēls, kurš saņēma skaidru solījumu kļūt par “lielu nāciju”.

2. Būs pravietis kā Mozus (saas). Diez vai bez Mozus un Muhammeda (saas) bija vēl kādi pravieši, kuri būtu tik ļoti līdzinājušies viens otram. Abiem tika dots visu dzīves sfēru aptverošs likumu kodekss, abi atradās sadursmē ar ienaidniekiem un brīnumainā veidā kļuva par uzvarētājiem, abi tika atzīti par praviešiem/valstsvīriem un abi migrēja pret viņiem vērstās slepkavības sazvērestības dēļ. Teikt, ka attiecīgais fragments ir par Jēzu (saas), ignorē ne tikai iepriekšminētās pazīmes, bet arī izšķirošus faktus (dabisku dzimšanu, ģimenes dzīvi, nāvi, kas piemeklēja Mozu un Muhammedu, bet ne Jēzu (saas), kura (vēlākie) sekotāji uzskatīja viņu par Dieva dēlu, nevis tikai Dieva vēstnesi par kādu tika uzskatīts Mozus un Muhammeds, kā arī Jēzus (saas) musulmu ticībā.

Gaidītais pravietis nāca no Arābijas

5. Mozus grāmata 33:1-2 apvieno norādes uz Mozu, Jēzu un Muhammedu (saas). Tā runā par Dieva (t.i. Dieva atklāsmi) nākšanu no Sinaja, celšanos no Seīra (iespējams Sairas ciemata pie Jeruzalemes) un atspīdēšanu no Pāranas. Pēc 1. Mozus grāmatas 21:21 Pāranas tuksnesīgajā apgabalā apmetās Ismaēls (t.i. Arābijā, konkrēti Mekā). Psalmu grāmatā 84:4-6 ir pieminēti svētceļnieki, kuri ir šķērsojuši Bekas (cits Mekas nosaukums) ieleju. (Tulkotāja piezīme: Dažās Bībeles versijās izmantojot samērā vāju argumentāciju, šis Mekas nosaukums tiek tulkots dažādos variantos.) Jesajas grāmata 42:1-13 runā par Dieva izredzēto. Viņa izredzētais un vēstnesis nesīs likumus, kurus gaidīs salās un “Viņš nepagurs un nekritīs, kamēr viņš nenodibinās taisnību virs zemes.” 11 pants saista gaidāmo kādu ar Kedara pēcnācējiem. Kas ir Kedars? Pēc 1. Mozus grāmatas 25:13 ir Išmaēla (saas) otrais dēls, Muhammeda (saas) sencis.

Muhammeda (saas) migrēšana no Mekas uz Medīnu: pareģota Bībelē?

Habahuka grāmatā 3:3 runā par Dieva (Dieva palīdzības) nākšanu no Temanā*** (oāze Medīnas ziemeļos) un par kāda svētā (nākošu) no Pāranas. Šis svētais vajāšanu dēļ migrē no Pāranas (Mekas apkārtnē) uz Medīnu, kur viņu sagaida ar sajūsmu, tas nav neviens cits kā vien pravietis Muhammeds (saas). Pravieša migrēšana un viņa vajātie sekotāji ir spilgti aprakstīti Jesajas grāmatā 21:13-17. Šī nodaļa arī pareģo Badra kauju, kurā nedaudzki vāji apbruņoti ticīgie brīnumainā kārtā sakauj “spēcīgos” Kedara vīrus, kuri centās iznīcināt Islāmu un iebiedēt Islāmam pievēršušos savas cilts piederīgos.

Kurāns ir pareģots Bībelē?

Divdesmit trīs gadu garumā Dieva vārdi (Kurāns) tika tieši ielikti Muhammedam mutē. Viņš nebija Kurāna “autors”. Kurānu viņam diktēja Erceņģelis Gabriels, kurš prasīja Muhammedam (saas) vienkārši atkārtot dzirdētos Kurāna vārdus. Šos vārdus iegaumēja un pierakstīja paša pravieša pārraudzībā viņa sekotāji, kuri tos dzirdēja Muhammeda (saas) dzīves laikā.

Vai tā ir sakritība, ka pravietis “kā Mozus” no izraēliešu “brāļiem” (t.i. no išmaēliešiem) tika aprakstīts, arī kā tas kura mutē Dievs liks Savus vārdus un viņš runās Dieva vārdā (5. Mozus grāmata 18:18-20). Vai arī tā ir sakritība, ka, Jēzus (saas) pareģoja nākam pēc viņa “Paraklētu”****, kurš tika aprakstīts, kā tas kurš “nerunās no Sevis paša, bet runās to, ko dzirdēs,” (Jāņa evaņģēlijs 16:13).

Vai tā ir vēl viena sakritība, ka Jesajs saista pravieti ar Kedaru un jauno dziesmu (rakstiem neparastā valodā) dziedamu Kungam (Jesajas grāmata 42:10-11). Vēl skaidrāk izsakoties, Jesajs pareģo: “Ar stostīgām lūpām un cita mēli viņš runās ar šo tautu” (Jesajas grāmata 28:11). Šis vēlākais paragrāfs precīzi apraksta pravieša Muhammeda “stostīgās lūpas”, atspoguļojot saspringtības stāvokli un koncentrēšanos atklāsmes saņemšanas laikā. Kurāns tika atklāts pakāpeniski ik pa laika sprīdim divdesmit trīs gados un tas ir otrs saistošais punkts. To ir interesanti salīdzināt ar Jesajas grāmatu 28:10, kas runā par to pašu.

Tas Pravietis – Paraklēts - Muhammeds

Līdz Jēzus (saas) nākšanai, izraēlieši vēl joprojām gaidīja 5. Mozus grāmatā 18:18 pareģoto pravieti, līdzīgu Mozum. Kad Jānis Kristītājs (saas) nāca, viņi jautāja vai viņš ir Kristus (grieķiski – Mesija (gaidītais, iezīmētais)) un viņš teica, “nē”. Viņi jautāja, vai viņš ir Ēlija un viņš teica, “nē”. Tad viņi jautāja viņam: "Vai tu esi gaidāmais pravietis?" un viņš atbildēja, "nē", kas acīmredzami norāda uz 5. Mozus grāmatu 18:18.

Jāņa evaņģēlijā (nodaļas 14, 15, 16) Jēzus (saas) runā par “Paraklētu” jeb mierinātāju, kas nāks pēc viņa un kurš būs Tēva sūtīts cits “Paraklēts”, kas mācīs jaunas lietas, kuras Jēzus laikabiedri nespētu nest. Kaut arī Paraklēts ir aprakstīts, kā patiesības gars (kas līdzinās Muhammeda (saas) slavenajam titulam Al-Amin- uzticamais), tomēr vienā paragrāfā viņš ir identificēts, kā Svētais Gars (Jāņa evaņģēlijs 14:26). Šāds apzīmējums tomēr ir pretrunā ar Paraklēta aprakstu. Bībeles vārdnīcas**** vārdiem runājot: “Šī informācija nepieļauj viscaur loģisku priekšstatu”.

(Tulkotāja piezīme: Jo, piemēram, tad nesakrīt gramatikas forma, jo ir lietota vīriešu dzimte, nevis citas grieķu valodas iespējas, kurām atbilstu „Svētais Gars”. „Svētais Gars” jau bija ar Jēzu (saas), savukārt Jēzus (saas) runā par Paraklētu, kura pagaidām vēl nav, bet nāks tikai pēc Jēzus (saas) aiziešanas.

Vēsture stāsta, ka patiešām daudzi agrīnie kristieši saprata Paraklētu esam cilvēku un nevis garu. Tas varētu izskaidrot sekotāju reakciju pret kādu pretendējošo neatrodot viņā Jēzus (saas) izvirzītos kritērijus pret gaidāmo “Paraklētu”.

Paraklēts bija pravietis Muhammeds (saas), pēc Jēzus (saas) Dieva sūtīts mierinātājs, palīgs, pamācītājs. Viņš apliecināja Jēzu (saas), mācīja jaunas lietas, kuras nebija izpildāmas Jēzus (saas) laikā, viņš runāja to, ko dzirdēja (atklāsmi) un viņš dzīvo ar ticīgajiem (caur labi saglabātu mācību). Mācība tāda arī palīks, tāpēc ka viņš bija pēdējais Dieva vēstnesis, vienīgais Vispasaules Vēstnesis cilvēces apvienošanai zem Dieva un vešanai pa SAGLABĀTĀS Patiesības ceļu. Viņš pavēstīja par daudzām lietām, kuras piepildījās līdz pat sīkumam, kas ir Mozus (saas) dotais kritērijs, lai atšķirtu patieso pravieti no viltus pravieša (5. Mozus grāmata 18:22). Viņš (viņa vēsts) bija pasaules pārliecinātājs par grēkiem, taisnību un tiesu (Jāņa evaņģēlijs 16:8-11).

Vai reliģiskās vadības maiņa bija pravietota?

Pēc pēdējā izraēliešu pravieša- Jēzus (saas) noraidīšanas seko laiks, kad tiek piepildīts Dieva solījums padarīt Ismaēlu (saas) par lielu nāciju (1. Mozus grāmata 21:13, 18). Mateja evaņģēlijā 21:19-21 Jēzus runā par auglīgu vīģes koku (bibliskais pravietības mantojuma simbols), kurš tiek padarīts neauglīgs pēc trīs gadus (Jēzus (saas) pravietības laiks) ilgas dotas iespējas nest augļus. Tai pašā nodaļā zemāk Jēzus (saas)

saka: “Tāpēc Es jums saku: Dieva valstība no jums tiks atņemta un dota tautai, kas nes viņas augļus” (Mateja evaņģēlijs 21:43). Išmaēla (saas) pēcnācēju nācija (noraidītais akmens Mateja evaņģēlijā 21:42), kura tika uzvarējusi tā laika superlielvaras (Bizantiju un Persiju), kā Jēzus (saas) pravietoja: “Un, kas kritīs uz šo akmeni, tas sašķīdīs, bet, uz ko tas kritīs, to viņš satrieks” (Mateja evaņģēlijs 21:44).

Vai tiešām ārpus konteksta sakritība?

Vai ir iespējams, ka daudzie šeit citētie pravietojumi ir katrs par sevi un ārpus konteksta kļūdaini saistītas interpretācijas? Vai tas ir pretēji patiesībai, ka šādi reti studētas nodaļas būtu visnotaļ piemērotas viena otrai un skaidras jautājumā par vīra nākšanu, kurš izmainīs cilvēces vēsturi - pravieti Muhammedu (saas)? Vai būtu saprātīgi secināt, ka visi pravietojumi, kuri parādās dažādās Bībeles grāmatās, runājot vairākiem praviešiem dažādos laikos, viss būtu sakritība? Ja tas ir tā, ir vēl viena “sakritība”!

Viņš nāks “ar desmit tūkstoši svētajiem” (Mozus 5. grāmata 33:2)- tā ir gaidāmā pravieša no Pāranas (Mekas apkārtnē) pazīme. Tas bija ticīgo skaits, kuri pavadīja uzvarējušo Pravieti Muhammedu (saas) uz Pāranu (Meku), bez asinsizliešanas atgriezies, lai iznīcinātu atlikušos elku pielūgšanas simbolus Kāabā. Mozus (saas) citē Dieva teikto: “Un, ja kāds neklausīs Maniem vārdiem, ko viņš runās Manā Vārdā, no tā Es to prasīšu” (5.Mozus grāmata 18:19)

PRAVIETIS MUHAMMEDS HINDUISMA RAKSTOS

Hinduisma svētie raksti iedalās 3 pamatkategorijās: Vēdās, Upaniśādās un Purānās. Par šo rakstu vecumu ir dažādi viedokļi; ir cilvēki kuri tic, ka raksti ir gandrīz 4000 gadu veci.

Viens no apbrīnojamiem pareģojumiem šajos hinduisma svētajos rakstos ir par Maharši Vjasa (*Maharshi Vyasa*), hinduistu svēto, kas stāsta, ka arābu zemi samaitās ļaundari – varētu būt norāde uz pirms-Islāma pagāniem; un ka Mahamads – nenozīmīgs grozījums vārdam Muhammeds – nāks un vadīs tos, kuri nogājuši no pareizā ceļa. Viņš būs apgrauzīts, bārdains, daiļrunīgs, viņš radīs dzienu apvērsumu; viņš pasludinās saucienus uz lūgšanām; viņš ēdīs atļauto dzīvnieku gaļu, bet ne cūkgaļu; un viņš cīnīsies pret neticīgām tautām. Visi šie apraksti atbilst Pravietim Muhammedam (saas - Lai viņam Dieva svētība un miers) (*Vidyarthi*).

Bhaviša Purāna (*Bhavishya Purana*), viena no nozīmīgākajām Purānām, satur vēl kādu pareģojumu, kas stāsta, ka kādā svešā zemē nāks garīgais skolotājs, kuru sauc Muhammeds; viņš būs Arābijas iemītnieks; viņš pulcinās plašu karaspēku, lai cīnītos vai nogalinātu velnu; un Dievs viņu aizsargās no viņa pretiniekiem.

Pravietis Muhammeds (saas) minēts Upaniśādās

Daži hinduisma zinātnieki uzskata Upaniśādu rakstus pārākus par Vēdām tāpēc, ka tie sniedz dievišķas zināšanas un māca, kā cilvēka dvēsele var pietuvoties savam Radītājam vai Kungam. Pats nozīmīgākais pareģojums tajā ir tas, kur pieminēta Praviēša Muhammeda (saas) atnākšana, un musulmu ticības apliecinājums – nav cita dieva kā vien Allah – tajā ir atkārtots vairāk kā vienu reizi.

Šī pareģojuma skaidrības un precizitātes rezultātā ir hinduisti, kuri patiešām pieņem Islāmu, tādēļ vairāki hinduisma zinātnieki uzstāj, ka iespējams šo pareģojumu uzrakstījis hinduistu garīdznieks, kurš pieņēmis Islāmu. Bet šāds apgalvojums ir atspēkots, jo šis pareģojums ir attiecināms uz vairākām senām hinduisma grāmatām, kas datētas pirms Islāma vai musulmu ienākšanas Indijā (*Vidyarthi*).

Allo Upaniśādā ir dots sekojošs Dieva apraksts: dievības vārds ir Allah, Viņš ir Viens, visas pasaules Karalis, Viņš ir Brīnišķīgs, pats Diženākais, Labākais, Perfektākais, Svētākais no visiem, visas pasaules Barotājs, zemes un kosmosa Manifestētājs un visu radību Kungs.

Viņš radīja sauli, mēnesi, zvaigznes un debesis. Viņš ir Barotājs visiem putniem, zvēriem, dzīvniekiem, kuri dzīvo jūrā un kuri nav saredzami ar acīm. Viņš ir visu nelaimju un postu noņēmējs, un Muhammeds ir *Allah* pravietis.

Pravietis Muhammeds (saas) minēts Vēdās

Trešā hinduisma svēto rakstu pamatkategorija saucas Vēdas. Atharva Vēdā ir minēts, ka slavējamie starp cilvēkiem tiks slavīnāti; ir zināms, ka vārds Muhammeds arābu valodā patiešām nozīmē “*slavinātais*” (ar vārda formām „*slavējamais*”, utt.).

Tajā arī stāsta, ka apsolītais pravietis jās uz kamieļa, kas ir interesanti, jo indiešu praviešiem bija aizliegts jāt ar kamieļiem. pravietis Jēzus (saas) saskaņā ar Jauno Derību jāja uz ēzeļa, bet ne uz kamieļa, bet ir labi zināms, ka Pravietis Muhammeds (saas) jāja uz kamieļa.

Septītā mantra arī runā par kādu, kas būs ceļvedis visiem cilvēkiem un Praviētis Muhammeds vienmēr uzsvēra, ka viņš netika sūtīts noteiktiem cilvēkiem vai tautai, kā piemēram tikai ebrejiem vai tikai arābiem, bet visai pasaulei.

Sestā mantra runā par drosmīgiem cilvēkiem, kuri uzvarēja bez kaujas un ka viņu pretinieku skaits bija 10000, kas varētu būt norāde uz Sabiedroto (*Ahzab*) jeb Ierakuma (*Khandaq*) kauju, kas notika pravieša Muhammeda (saas) laikā. To Dieva pravieša ienaidnieku skaits, kas aplenca Medīnu, patiešām bija 10000 un viņi tika uzvarēti bez kaujas, jo Dievs sūtīja spēcīgu, aukstu, teltis aizpūšošu vēju, kas beidzot pēc ilga aplenkuma piespieda tos neko nesasnējušus aiziet.

Rīgvēda stāsta par cilvēku, kurš tiek aprakstīts kā patiess un uzticības cienīgs, varens un devīgs un kurš būs slavens ar 10000. Visas šīs ir Pravieša Muhammeda (saas) īpašības un skaitlis 10000 varētu būt iespējama norāde uz pravieša Muhammeda (saas) līdzgaitnieku skaitu, kas uzvaroši iegāja Mekā, kura padevās bez kaujas.

MUHAMMEDS HINDUISMA, BUDISMA UN ZOROASTRISMA GRĀMATĀS

Dievs sūtīja Muhammedu (lai viņam miers un Dieva svētība) visai cilvēcei. Viņa sludinātā mācība paredzēta visām pasaules tautām, un visu īsteno praviešu reliģija ir viena – Islāms.

Ir tikai likumsakarīgi, ka pravietojums par Muhammeda (lai viņam miers un Dieva svētība) atnākšanu sastopams ne tikai jūdu un kristiešu Svētajos rakstos, bet arī citu reliģiju rakstos.

Hinduisma grāmatās

Pravietis Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība) hinduistu manuskriptos, grāmatas „Bhavišva Puran”, nodaļā „Prati Sarg Parvam” (3:5-8) tiek pieminēts ar vārdu „Mahaamat”. Sanskritā šajā rakstā ir teikts:

„Atnāks svešzemnieks, jaunas reliģijas nesējs un mācītājs, kurš palīdz saviem draugiem, un viņa vārds būs Mahaamat. Šis zemes valdnieks izrādīs dziļu cieņu pret viņa mācību un pieņems to... Atnācis no tuksneša, viņš būs varens savā svētumā...”

Bez tam, vēdu krājumā „Atharvavēda” (20 nod., 1-3 lpp., 127) ir teikts:

„Laudis! Klausieties un ticiet šim: no ļaužu vidus būs radīts cilvēks Slavinātājs (burtiski „Naraišnsaha”). Viņš pierādīs savu svētumu stājoties pretī 60 tūkstošiem un deviņiem naidniekiem. Viņš un viņa draugi atjās uz divdesmit kamieļiem, un putekļi no šiem kamieļiem aizklās debess malu...”

Zīmīgi ir tas, ka no arābu valodas vārds „Muhammeds” tiek tulkots kā „Slavinošais”. Vēlreiz vārds „Mahaamat” tiek pieminēts vēdu krājumos Atharvavēda (1.nod.,10.lpp.), Rigvēda un Sāmavēda saistībā ar pravietojumiem par „Dieva cilvēku”, „Svēto cilvēku”.

Budisma grāmatās

Budistu manuskriptos Pravietis (lai viņam miers un Dieva svētība) tiek saukts par „Maitreija” vai „Metteija”. Budistu svētajos rakstos, kuri sarakstīti pali valodā vārds „Maitreija” (japāņu grāmatās – „Miroku”, ķīniešu – „Mei-ti-li-e”, tibetiešu – „Mahitreija”) nozīmē „līdzcietība, žēlsirdība”. Kurānā, mēs zinām, Pravietis Muhammeds (miers viņam un Dieva svētība) nosaukts: „Rahmatu lil-‘alamīn”, jeb – „Žēlastība pasaulēm”.

Zoroastrisma grāmatās

Zoroastrismā Pravietis (lai viņam miers un Dieva svētība) tiek pieminēts grāmatā „Dasatir” Sasanīdu vēstulēs (1, 51-55). „Dasatira” 14. pantā ir teikts:

„Kad persieši ieslīgs netikumībā, atnāks cilvēks no Arābijas. Tie, kuri sekos viņam, sagraus persiešu kroni, reliģiju un visu pārējo. Viņi pārņems varu un kontroli pār Persiju. Tiks iznīcināti elki, kurus senči uzstādījuši viņu galvenajā svētnīcā, bet cilvēki izrādīs lielu pagodinājumu tukšai svētnīcai. Kritīs Dasa un Balha (tā laika

varenas persiešu pilsētas). Izglītoti cilvēki un visi pārējie persieši pievienosies viņa līdzgaitniekiem.”

Pavisam noteikti var teikt, ka grāmatas tekstā pieminētā „tukšā svētnīca” ir Svētā Kaaba Mekā, kura, Praviēša (lai viņam miers un Dieva svētība) attīrīta no elkiem, kļuva par Islāma centru.

Šis pravietojums ir piepildījies, jo pirmajos gadsimtos pēc arābu ienākšanas Irānā 97% persiešu pieņēma Islāmu. Un neraugoties uz to, daži „uzņēmīgi” cilvēki, kuri pretendē uz zinātnieka nosaukumu, mēģina pasniegt cilvēcei teoriju par „pievēršanu Islāmam ar uguni un zobenu”...

Sīkāka informācija ir atrodamā: «Мухаммад в персидских, индуистских и буддийских Писаниях» А.Х.Видьярти и У.Али, Нью-Дели, Индия

KO IR TEIKUŠI SLAVĒNI NEMUSLIMI PAR MUHAMMEDU?

Krusta Karu gadsimtu laikā pret pravieti Muhammedu (Lai viņam miers un Dieva svētība – saas) tika izgudroti dažādi apmelojumi. Tomēr līdz ar modernā laikmeta sākumu, kas atšķiras ar iecietību pret reliģijām un domas brīvību, ir vērojamas lielas izmaiņas tajā, kā rietumu autori ataino viņa dzīvi un raksturu. Raksta beigu daļā citētie ne-musulmaņu autoru izteikumi par pravieti Muhammedu (saas) apstiprina šo apgalvojumu.

Tomēr Rietumiem vēl ir jāspēr solis uz priekšu, lai atklātu izcilāko realitāti par Muhammedu (saas) – to, ka viņš ir patiess un beidzamais Dieva pravietis cilvēcei. Neskatoties uz Rietumu sabiedrības apgaismojumu un augsto attīstības līmeni, līdz šim tomēr tā nav veikusi patiesus un objektīvus centienus izprast Muhammeda (saas) pravieša misiju. Ir dīvaini, ka tik ļoti augsta cieņa ir izrādīta Muhammedam (saas) par viņa godīgumu un sasniegumiem, bet viņa apgalvojumi attiecībā uz viņa kā Dieva pravieša misiju ir tikuši gan tieši, gan arī netieši noraidīti. Tieši šeit ir jāieklausās sirdsbalsī un jāpārvērtē tā saucamā objektivitāte. Turpmāk sekos pravieša Muhammeda (saas) dzīves spilgtāko faktu uzskaitījums, lai sekmētu brīva no aizspriedumiem, loģiska un objektīva lēmuma pieņemšanu attiecībā uz viņa pravieša misiju.

Līdz pat četrdesmit gadu vecumam, Muhammeds (saas) nebija pazīstams kā valstsvīrs, sludinātājs vai orators. Viņu nekad neredzēja diskutējam par metafiziku, ētiku, likumdošanu, politiku, ekonomiku vai socioloģiju. Viņam bez šaubām bija lielisks raksturs, patīkamas manieres un augsts kultūras līmenis. Tomēr viņā nebija nekā tāda tik dziļi satricējoša un tik radikāli neparasta, lai līdzgaitnieki nākotnē sagaidītu no viņa ko izcilu un revolucionāru. Bet kad Muhammeds (saas) iznāca laukā no Alas (Hiras ala) ar jaunu vēsti, viņš bija pilnīgi izmainīts. Vai ir iespējams, ka cilvēks ar iepriekš minētajā īpašībām pēkšņi pārvērstos ‘krāpniekā,’ kas pasludina sevi par Dieva pravieti, tādējādi izaicinot uz sevi savu laikabiedru dusmas? Rodas jautājums: kādu iemeslu dēļ viņš pacietā visas grūtības? Viņa tauta piedāvāja atzīt viņu par karali, ja vien viņš beigtu sludināt savu reliģiju. Tomēr Muhammeds (saas) atteicās pieņemt viņu vilinošos piedāvājumus un turpināja vienpersoniski sludināt savu reliģiju, neskatoties uz dažādiem apvainojumiem, sociālo boikotu un pat fizisku iespaidošanu no viņa paša tautas puses. Dieva atbalsts, viņa paša stiprā apņemšanās izplatīt Dieva vēsti un viņa dziļā ticība tam, ka galu galā Islāms kļūs par cilvēces vienīgo dzīvesveidu, bija tie, kas palīdzēja Muhammedam (saas) stāvēt kā kalnam pretī visiem pretspēkiem un sazvērestībām viņu iznīcināt. Turklāt ja viņš būtu nācis ar nodomu konkurēt pret kristietību un jūdaismu, vai tad viņš būtu padarījis ticību Jēzum Kristum, Mozum un citiem Dieva praviešiem (saas) par reliģijas pamattēzi, bez kuras neviens nevar būt par musulmani?

Vai tas nav neapstrīdams pierādījums Muhammeda (saas) pravieša misijai, ka par spīti tam, ka viņš bija lasīt-rakstīt nepratējs un četrdesmit gadus dzīvoja ļoti normālu un klusu dzīvi, tad, kad viņš sāka sludināt savu vēsti, visa Arābija stāvēja no brīnumiem kā zemē iemietā, jo to bija apbūrusi viņa daiļrunība un retorika? Viņa citētais Korāns bija tik nepārspējams, ka vesels leģions visizsmalcinātāko arābu dzejnieku, sludinātāju un oratoru nespēja radīt neko tam līdzīgu. Kā gan viņš varēja izteikt Korānā esošās zinātniskas dabas patiesības, kuras tajā laikā neviens cilvēks pat nespēja ar prātu aptvert?*

Un visbeidzot – kāpēc gan viņš dzīvoja tik smagu dzīvi pat pēc tam, kad bija ieguvis varu un kļuvis par autoritāti? Vienkārši aizdomājieties par vārdiem, kurus viņš teica pirms nāves: „Mēs, pravieši, neatstājam (mantisku) mantojumu. Viss, ko mēs atstājam, ir labdarībai.”

Muhammeds (saas) ir pēdējais posms to praviešu ķēdē, kas kopš cilvēces pirmsākumiem uz šīs planētas tika sūtīti dažādos laikos dažādās zemēs. Ielūkojieties sekojošos Rietumu autoru izteikumos:

„Ja mērķa izcilums, līdzekļu pieticīgums un apbrīnojami rezultāti ir trīs kritēriji cilvēka ģēnija noteikšanai, tad kurš gan var iedrošināties salīdzināt jebkuru modernā laikmeta izcilāko vīru ar Muhammedu? Visplašāk pazīstamie vīri radīja tikai ieročus, likumus un impērijas. Ja viņi ko radīja, tad tā bija tikai materiālistiskā vara, kas bieži sadrupa viņu pašu acu priekšā. Šis cilvēks vadīja ne tikai armijas, likumdošanas, impērijas, tautas un dinastijas, bet arī miljonus cilvēku vienā trešajā daļā no tolaik apdzīvotās pasaules; pat vēl vairāk, viņš izkustināja altārus, dievus, reliģijas, idejas, ticējumus un dvēseles... viņa atturība pēc uzvarām, viņa ambīcijas, kas bija pilnībā pakļautas vienai idejai, nevis impērijas radīšanai; viņa nebeidzamās lūgšanas, viņa mistiskās sarunas ar Dievu, viņa nāve un viņa triumfs pēc nāves; tas viss liecina nevis par ķecerību, bet gan par stingru pārliecību, kas deva viņam spēku atjaunot dogmu. Šī dogma sastāvēja no divām daļām: Dieva vienības un Dieva nemateriālistiskums; pirmā stāsta par to, kas ir Dievs, un otrā stāsta par to, kas Dievs nav; viena apgāž ar zobenu viltus dievības, otra aizsāk ar vārdiem jaunu domu.

Filozofs, orators, apustulis, likumdevējs, karavīrs, ideju iekarotājs, nacionālo dogmu atjaunotājs, kas pārstāv bezattēlu kultu; divdesmit pasaulīgu impēriju un vienas garīgās impērijas dibinātājs – tas ir Muhammeds. Attiecībā uz visiem standartiem, pēc kuriem cilvēka izcilība var tikt mērota, mēs varam jautāt – **vai ir kāds par viņu izcilāks cilvēks?**”

Lamartine, HISTOIRE DE LA TURQUIE, Paris, 1854, II sējums, 276. -277. lpp.

„Mūsu izbrīnu pelna nevis viņa reliģijas izplatīšanās, bet gan tās nemainīgums – tas pats tīrais un nevainojamais veidols, ko viņš iegreba Mekā un Medinā, ir saglabājies pēc divpadsmit gadsimtu ilgām indiešu, āfrikāņu un turku prozelītu Korāna revolūcijām... Muhammedāņi** ir atturējušies no kārdinājuma reducēt savas ticības un pielūgsmes objektu līdz cilvēka sajūtu un iztēles līmenim. ‘Es ticu Vienam Dievam, un Muhammeds ir Dieva apustulis’ ir vienkārša un nemainīga Islāma ticības apliecība. Dievības intelektuālais tēls nekad nav ticis degradēts līdz acīm tveramam elkam; praviešiem izrādītā cieņa nekad nav pārkāpusi cilvēcisko tikumu mēru, un viņa dzīvē realizētais paraugs ir saturējis viņa mācekļu pateicību prāta un reliģijas robežās.”

(Edward Gibbon and Simon Ockley, HISTORY OF THE SARACEN EMPIRE, London, 1870, p. 54)

„Viņš bija Cēzars un Pāvests vienā; tomēr viņš bija Pāvests bez Pāvesta izlikšanās, Cēzars bez Cēzara leģioniem: bez pastāvīgas armijas, bez miesassarga, bez pils, bez noteiktiem valsts ienākumiem; ja jebkad kādam cilvēkam būtu tiesības teikt, ka viņš valdīja dievišķi iecelts, tad tas būtu Muhammeds, jo viņa rokās bija visa vara bez tās instrumentiem un bez tās atbalstiem.”

(**Bosworth Smith**, MOHAMMAD AND MOHAMMADANISM, London, 1874, p. 92)

„Nevienam, kurš ir studējis izcilā Arābijas Pravieša dzīvi un raksturu un zina, kā viņš mācīja un dzīvoja, nav iespējams just neko citu kā cieņu pret šo vareno Pravieti – vienu no izcilākajiem Visuaugstā vēstnešiem. Un lai gan tajā, ko jums stāstīšu, būs daudz kā pazīstama, tomēr es pati, kad to pārlasu, jūtu jaunu apbrīnu, jaunu cieņu attiecībā uz šo vareno arābu skolotāju.”

(**Annie Besant**, THE LIFE AND TEACHINGS OF MUHAMMAD, Madras, 1932, p. 4)

„Viņa gatavība paciest vajāšanas savas ticības dēļ, to vīru, kas viņam ticēja un respektēja viņu kā līderi, augsti morālie raksturi, un viņa galīgo sasniegumu izcilums – visi liecina par viņa fundamentālo godīgumu. Pieņēmus, ka Muhammeds ir ķeceris, rada vairāk problēmu nekā atrisina. Bez tam, neviena no izcilām vēsturiskām personībām nav Rietumos tik nepietiekami novērtēta kā Muhammeds.”

(**W. Montgomery Watt**, MOHAMMAD AT MECCA, Oxford, 1953, p. 52)

„Muhammeds, iedvesmotais vīrs, kurš kļuva par Islāma pamatlicēju***, dzima 570. gadā kādā arābu ciltī, kas pielūdza elkus. Kļūstot par bāreni tūlīt pēc dzimšanas, viņš vienmēr īpaši gādāja par nabagajiem un grūtībās nonākušajiem, par atraitnēm un bāreņiem, par vergiem un apspiestajiem. Jau divdesmit gadu vecumā viņš bija veiksmīgs tirgonis un drīz kļuva par kādas bagātas atraitnes kamieļu karavānu vadītāju. Kad viņš sasniedza divdesmit piecu gadu vecumu, viņa darba devēja, atzīstot viņa nopelnus, piedāvāja viņam stāties laulībā. Lai gan viņa bija piecpadsmit gadus vecāka, viņš stājās laulībā un bija uzticīgs vīrs līdz pat viņas dzīves beigām.

Gandrīz tāpat kā visi lielākie pravieši pirms viņa, Muhammeds, apjaušot savu neatbilstību, jutās bikls kļūt par Dieva vārda izplatītāju. Bet eņģelis pavēlēja: ‘Lasi!’ Cik mums ir zināms, Muhammeds neprata ne lasīt, ne rakstīt, bet viņš sāka diktēt Dieva iedvesmotus vārdus, kuri drīz radikāli pārveidoja lielu zemeslodes daļu: ‘Ir tikai viens Dievs.’ ****

Itin visā Muhammeds bija absolūti praktisks. Kad viņa mīļotais dēls Ibrahīms mira, iestājās saules aptumsums, un drīz sāka izplatīties baumas par Dieva personisku līdzjutību. Atbildot uz to, Muhammeds esot paziņojis: ‘Saules aptumsums ir dabas parādība. Ir muļķīgi saistīt šādas lietas ar cilvēka nāvi vai dzimšanu.’

Pēc Muhammeda paša nāves, tika veikti centieni viņu dievišķot, bet vīrs, kurš kļuva par viņa administratīvo pēcnācēju, darīja galu šai histērijai ar vienu no cēlākajām runām reliģijas vēsturē: ‘Ja jūsu vidū ir kāds, kurš pielūdza Muhammedu, tad viņš ir miris. Bet ja jūs pielūdzāt Dievu, Viņš ir nemirstīgs.’”

(**James A. Michener**, "ISLAM: THE MISUNDERSTOOD RELIGION," in READER'S DIGEST (American edition), May 1955, p. 68-70)

„Mana izvēle likt Muhammedu pasaules visietekmīgāko cilvēku saraksta priekšgalā varbūt pārsteigs dažus lasītājus, kamēr citi to apšaubīs; bet viņš bija vienīgais cilvēks vēsturē, kurš bija pilnīgi veiksmīgs gan reliģiskajā, gan sekulārajā līmenī.”

(**Michael H. Hart**, THE 100: A RANKING OF THE MOST INFLUENTIAL PERSONS IN HISTORY, New York: Hart Publishing Company, Inc., 1978, p. 33)

SATURA RADĪTĀJS

KĀ SAPRAST KURĀNA LITERĀRO IZAICINĀJUMU: "RĀDIET ŠĀDU KĀ TAS"?	4
ASTES KAULS – DAĻA NO CILVĒKA, KURA NEKAD NEIZZŪD	7
PIRKSTU NOSPIEDUMI KURĀNĀ	11
BIŠU NODARBES ARRAKSTS UN TĀ FENOMENS KURĀNĀ	13
DZELZS BRĪNUMS	16
BIZANTIEŠU UZVARA PĀR PERSIEŠIEM: VISZEMĀKĀ VIETA VIRS ZEMES	19
ZINĀTNIEKU KOMENTĀRI PAR DAŽIEM ZINĀTNISKIEM BRĪNUMIEM KURĀNĀ	21
VAI MUHAMMEDS IR KURĀNA AUTORS?	25
PRAVIETIS MUHAMMEDS BĪBELĒ	28
PRAVIETIS MUHAMMEDS HINDUISMA RAKSTOS	32
MUHAMMEDS HINDUISMA, BUDISMA UN ZOROASTRISMA GRĀMATĀS	34
KO IR TEIKUŠI SLAVĒNI NEMUSLIMI PAR MUHAMMEDU?	36

Papildus informācija par Islāmu:

www.umma.lv
www.islammuslim.lv
forum.islammuslim.lv
www.chatislamonline.org/lv
www.islams-latviski.blogspot.com
www.whyislam.ru (kr.)
www.whyislam.org (angl.)
www.islam.lv (kr.)
www.muslima.lv (kr.)
Rīgas mošeja, Brīvības iela 104-22
(ieeja no sētas puses)
Mošeja, Birznieka Īpašības ielā 16